

Kohtulahendite kogumik

ÜLDKOHTU OTSUS (teine koda laiendatud koosseisus)

27. jaanuar 2021 *

Keskfond – Galicia biomassielektriijaama rahastamine – EIP direktorite nõukogu rahastamisotsus – Õiguskaitse kättesaadavus keskkonnaküsimustes – Århusi konventsiooni artiklid 9 ja 10 – Määruse (EÜ) nr 1367/2006 artiklid 10–12 – Vaie – Vaide läbi vaatamata jätmise vastuvõetamatuse tõttu – Vastuväite vastuvõetavus – Põhjendamiskohustus – Keskkonnaõiguse alusel vastu võetud akti mõiste – Mõiste „õiguslikult siduvat ja välist mõju avaldav akt“

Kohtuasjas T-9/19,

ClientEarth, asukoht London (Ühendkuningriik), esindajad: *barristers* J. Flynn QC, H. Leith ja S. Abram,

hageja,

versus

Euroopa Investeerimispank (EIP), esindajad: G. Faedo ja K. Carr, keda abistas advokaat B. Wägenbaur,

kostja,

keda toetab

Euroopa Komisjon, esindajad: F. Blanc ja G. Gattinara,

menetluse astuja,

mille ese on ELTL artikli 263 alusel esitatud nõue tühistada EIP otsus, mis tehti hagejale teatavaks 30. oktoobri 2018. aasta kirjaga ja millega jäeti vastuvõetamatuse tõttu läbi vaatamata hageja 9. augustil 2018 Euroopa Parlamendi ja nõukogu 6. septembri 2006. aasta määruse (EÜ) nr 1367/2006 keskkonnainfo kättesaadavuse, keskkonnaasjade otsustamises üldsuse osalemise ning neis asjus kohtu poole pöördumise Århusi konventsiooni sätete kohaldamise kohta ühenduse institutsioonide ja organite suhtes (ELT 2006, L 264, lk 13) artikli 10 ja komisjoni 13. detsembri 2007. aasta otsuse 2008/50/EÜ, millega sätestatakse määruse (EÜ) nr 1367/2006 üksikasjalikud rakenduseeskirjad seoses haldusaktide vaidemenetlusega (ELT 2008, L 13, lk 24), alusel esitatud vaie EIP direktorite nõukogu 12. aprilli 2018. aasta otsuse peale rahastada Galicia (Hispaania) biomassielektriijaama projekti.

ÜLDKOHUS (teine koda laiendatud koosseisus),

koosseisus: president M. Van der Woude, kohtunikud V. Tomljenović, F. Schalin, P. Škvařilová-Pelzl (ettekandja) ja I. Nömm,

* Kohtumenetluse keel: inglise.

kohtusekretär: ametnik S. Spyropoulos,

arvestades menetluse kirjalikku osa ja 24. juuni 2020. aasta kohtuistungil esitatut,

on teinud järgmise

otsuse

Vaidluse taust

Århusi konventsioon

- 1 Euroopa Ühendus, nüüd Euroopa Liit, kirjutas 25. juunil 1998 Århusis alla keskkonnainfo kättesaadavuse ja keskkonnaasjade otsustamises üldsuse osalemise ning neis asjus kohtu poole pöördumise konventsioonile (edaspidi „Århusi konventsioon“). Århusi konventsioon jõustus 30. oktoobril 2001. Seejärel kiideti konventsioon ühenduse nimel heaks nõukogu 17. veebruari 2005. aasta otsusega 2005/370/EÜ Århusi konventsiooni sõlmimise kohta Euroopa Ühenduse nimel (ELT 2005, L 124, lk 1). Alates sellest kuupäevast on ka liit nimetatud konventsiooni osaline.
- 2 Århusi konventsiooni artiklis 1 „Eesmärk“ on sätestatud: „[e]t kaitsta praeguste ja tulevaste põlvkondade õigust elada keskkonnas, mis vastab nende tervise ja heaolu vajadustele, teeb konventsiooniosaline keskkonnainfo üldkättesaadavaks, kaasab üldsuse keskkonnaasjade otsustamisse ning võimaldab konventsiooni kohaselt pöörduda neis asjus kohtusse“.
- 3 Århusi konventsiooni rakendamise käsiraamatu kohaselt on Århusi konventsiooni artikli 9 lõigetes 1 ja 2 ette nähtud keskkonnavaldkonnas õiguskaitse kättesaadavuse eesmärk konkreetselt tagada õigus tutvuda keskkonnateabega ja üldsuse kaasamine keskkonnaasjade otsustamisse, nagu need on garanteeritud selle konventsiooniga. Århusi konventsiooni artikli 9 lõikes 3 on omakorda sätestatud üldisemalt, et iga konventsiooniosaline tagab riigisiseste õigusaktide nõuetele vastavale üldsuse esindajale, juhul kui need nõuded on sätestatud, juurdepääsu kohtulikule või haldusmenetlusele, et vaidlustada eraõigusliku isiku või avaliku võimu organi tegevus või tegevusetus, mis on vastuolus riigisiseste keskkonnaõigusnormidega.
- 4 Århusi konventsiooni rakendamise käsiraamatus on samuti märgitud järgmist. Århusi konventsiooni osalistele on jätud ulatuslik kaalutusruum nende ametiasutuste (halduskohus või haldusorgan) ja menetluste vormide (näiteks tsiviil-, haldus- või karistusõiguslik) määramisel, mida peab saama kasutada Århusi konventsiooni artikli 9 lõikes 3 nimetatud tegevuse ja tegevusetuse vaidlustamiseks. Võttes arvesse konventsiooni artikli 3 lõikes 1 sätestatud üldist kohustust kehtestada ja säilitada täpne, läbipaistev ja järjepidev raamistik, ei ole Århusi konventsiooni osalistel mingeid takistusi eri liiki tegevuse või tegevusetuse puhuks erinevate õiguskaitsevahendite kehtestamisel. Iga haldus- või kohtumenetluse eesmärk on parandada ebaõigeid otsuseid, akte ja puudusi ning saada lõpuks hüvitist õigusrikkumiste eest. Århusi konventsiooni artikli 9 lõike 4 kohaselt peavad Århusi konventsiooni osalised tagama, et järelevalveorganid pakuvad „kohased ja tõhusad“ õiguskaitsevahendid, sealhulgas vajaduse korral esialgse õiguskaitse. Lisaks õiguskaitsevahendite liikide täpsustamisele on Århusi konventsiooni artikli 9 lõigetes 4 ja 5 nõutud, et konventsiooniosalised tagavad, et lõigetes 1–3 osutatud kaebemenetlused on „ausad, õiglased, õigeaegsed ja mitte takistavalt kallid“ ning et nendest teavitatakse üldsust.

Liidu keskkonnapoliitika ning Århusi konventsiooni artikli 9 lõigete 3 ja 4 rakendamine Århusi määrusega

- 5 Liidu keskkonnapoliitika põhineb ELTL artiklil 191–193 ning ELTL artiklil 11, mis edendab säästvat arengut valdkondadeüleselt.
- 6 ELTL artikkel 191 määratleb liidu keskkonnapoliitika kohaldamisala ja näeb ette rea eesmärgi (lõige 1), põhimõtteid (lõige 2) ja nõudeid (lõige 3), mida liidu seadusandja peab selle poliitika rakendamisel järgima.
- 7 ELTL artikli 191 lõike 1 kohaselt on liidu keskkonnapoliitika eesmärgid järgmised:
- „– keskkonna säilitamine, kaitsmine ja selle kvaliteedi parandamine;
- inimese tervise kaitsmine;
- loodusressursside kaalutletud ja mõistlik kasutamine;
- meetmete edendamine rahvusvahelisel tasandil, selleks et tegelda piirkondlike ja ülemaailmsete keskkonnaprobleemidega ja eelkõige võidelda kliimamuutuste vastu.“
- 8 Käesoleva kohtuasja asjaolude asetleidmise ajal tugines liidu konkreetne tegevus peamiselt keskkonnaalasele tegevusprogrammile aastateks 2014–2020. Sellel oli kolm eesmärki, millest esimene oli loodusvara säilitamine (mullaviljakus, õhu ja vee kvaliteet, bioloogiline mitmekesisus jne), teine liidu muutmine vähese CO₂ heitega ja mõõduka ressursikasutusega majanduseks (jäätmetöötlus, jäätmetekke vältimine, taaskasutus jne) ning kolmas inimeste tervise ja heaolu kaitse (keskkonnasaaste vältimine, kemikaalide piiramine jne). Lisaks nendele eesmärkidele hõlmati liidu keskkonnapoliitika üha enam muudesse liidu tegevusvaldkondadesse. Näiteks sisaldas 2020. aastaks ja seejärel 2030. aastaks kehtestatud kliima- ja energiapakett liikmesriikide siduvaid eesmärgi, et suurendada taastuvate energiaallikate osakaalu riikide tarbimises.
- 9 ELTL artikli 191 lõikes 4 on täpsustatud liidu välispädevuse ulatust keskkonna valdkonnas. Sellega kehtestatakse liikmesriikide ja liidu konkureeriva pädevuse põhimõtte keskkonnaalaste rahvusvaheliste lepingute sõlmimisel kolmandate riikide ja pädevate rahvusvaheliste organisatsioonidega.
- 10 Liidu keskkonnapoliitika eesmärkide saavutamiseks kirjutas ühendus, millest hiljem sai liit, alla Århusi konventsioonile.
- 11 Selle konventsiooni rakendamiseks liidu õiguskorras võtsid Euroopa Parlament ja Euroopa Liidu Nõukogu vastu 6. septembri 2006. aasta määruse (EÜ) nr 1367/2006 keskkonnainfo kättesaadavuse, keskkonnaasjade otsustamises üldsuse osalemise ning neis asjus kohtu poole pöördumise Århusi konventsiooni sätete kohaldamise kohta [Euroopa Liidu] institutsioonide ja organite suhtes (ELT 2006, L 264, lk 13; edaspidi „Århusi määrus“), mille artikli 1 lõike 1 punkti d kohaselt kehtestatakse muu hulgas „eeskirjad konventsiooni sätete kohaldamiseks [liidu] institutsioonide ja organite suhtes, eelkõige [...] tagades keskkonnaasjades kohtu poole pöördumise võimaluse [liidu] tasandil [selles] määruuses sätestatud tingimustel“. Vastavalt Århusi määruse artiklile 14 jõustus see määrus 28. juunil 2007.
- 12 Århusi määruse artikli 10 lõike 1 kohaselt on mis tahes valitsusvälisel organisatsioonil, mis vastab artikli 11 nõuetele, õigus esitada põhjendatud taotlusega vaie liidu institutsioonile või organile, kes on keskkonnaõiguse alusel võtnud vastu haldusakti.

- 13 Århusi määruse põhjenduses 11 on ette nähtud, et halduse üksikaktide suhtes peab olema võimalik kohaldada vaidemenetlust, kui need aktid on õiguslikult siduvad ja neil on väline mõju. Århusi määruse artikli 2 lõike 1 punktis g on määratletud mõiste „haldusakt“ selle määruse tähenduses kui keskkonnaõiguse kohane üksikmeede, mille on võtnud liidu institutsioon või organ ning millel on õiguslikult siduv ja väline mõju.
- 14 Århusi määruse põhjenduses 10 on märgitud, et „[p]idades silmas asjaolu, et keskkonnaõigus areneb pidevalt, peaks keskkonnaõiguse mõiste osutama [liidu] keskkonnapoliitika eesmärkidele, nagu need on sätestatud [EL toimimise lepingus]“. Århusi määruse artikli 2 lõike 1 punktis f on sätestatud, et „keskkonnaõiguse“ all selle määruse tähenduses mõistetakse liidu õigusakte, mis olenemata nende õiguslikust alusest aitavad saavutada EL toimimise lepingus sätestatud liidu keskkonnapoliitika eesmärged: säilitada, kaitsta ja parandada keskkonna kvaliteeti, kaitsta inimeste tervist, kasutada loodusressursse kaalutletult ja mõistlikult ning edendada rahvusvahelisel tasandil meetmeid piirkondlike või üleilmsete keskkonnaprobleemidega tegelemiseks.
- 15 Lisaks on Århusi määruse artikli 12 lõikes 1 sätestatud, et vastavalt selle määruse artiklile 10 võib vaide esitanud valitsusväline organisatsioon algatada menetluse Euroopa Kohtus kooskõlas EL toimimise lepingu asjakohaste sätetega.
- 16 Århusi määruse põhjenduses 18 on seadusandja sellega seoses täpsustanud, et vastavalt Århusi konventsiooni artikli 9 lõikele 3 ja EL toimimise lepingule on selle määruse eesmärk võimaldada juurdepääsu kohtumenetlusele või teistele vaidemenetlustele, et vaidlustada avaliku võimuorgani tegevus ja tegevusetus, mis on vastuolus keskkonnaõiguse sätetega. Lisaks on selles märgitud, et kohtu poole pöördumist käsitlevad sätted peavad olema kooskõlas EL toimimise lepinguga. Lõpuks on seadusandja Århusi määruse põhjendustes 19 ja 21 täpsustanud, et tagamaks piisavad ja tõhusad õiguskaitsevahendid, sealhulgas need, mida on võimalik kasutada EL toimimise lepingu asjakohaste sätete alusel Euroopa Liidu Kohtus, on asjakohane, et liidu institutsioonile või organile, kes vaidlustatud õigusakti vastu võttis või jäi tegevusetuks, antakse võimalus oma otsus uuesti läbi vaadata või tegevusetuse korral tegutseda, ning kui varasemad vaidemenetlused ei ole andnud tulemusi, peab asjaomasel valitsusvälisel organisatsioonil olema võimalik algatada kohtumenetlus Euroopa Kohtus kooskõlas EL toimimise lepingu vastavate sätetega.
- 17 Eespool punktis 16 viidatud Århusi määruse põhjendustest ilmneb, et selle määruse artiklitega 10–12 kehtestatud keskkonnaasjade õiguskaitstesüsteemis käsitatakse vaide läbivaatamist haldusmenetlusena, mis eelneb võimalusele esitada liidu kohtusse hagi, mida tuleb teha EL toimimise lepingu asjakohaste sätete kohaselt.
- 18 Lisaks tuleneb samadest põhjendustest, et Århusi määruse artiklitega 10–12 kehtestatud õiguskaitstesüsteemi ainus eesmärk on liidu keskkonnaõiguse kohaldamise järelevalve.
- 19 Komisjoni 13. detsembri 2007. aasta otsuse 2008/50/EÜ, millega sätestatakse [Århusi määruse] üksikasjalikud rakenduseeskirjad seoses haldusaktide vaidemenetlusega (ELT 2008, L 13, lk 24), artikli 1 punktis 1 on ette nähtud, et iga valitsusväline organisatsioon, kes esitab haldusakti või haldusliku tegevusetusega seotud vaide vastavalt Århusi määruse artiklile 10, peab täpsustama haldusakti või väidetava haldusliku tegevusetuse, mille hindamist vaidemenetluses nõutakse, ning keskkonnalase õigusakti sätted, mida tema arvates ei ole järgitud.

EIP

- 20 Euroopa Investeerimispank (EIP) on liidu asutus, mille eesmärk on aidata kaasa liidu eesmärkide saavutamisele.

- 21 EIP-l on ELTL artikli 308 alusel liidus iseseiseva juriidilise isiku staatus. Teda juhivad ja haldavad omaenda organid. Tal on oma vara ja eelarve.
- 22 Vastavalt ELTL artiklile 309 on EIP ülesanne kapitalituru vahenditega ja omavahendeid kasutades kaasa aidata siseturu tasakaalustatud ja kindlale arengule liidu huvides. Sel eesmärgil annab EIP kasumit taotlemata laene ja garantiisid, mis hõlbustavad kõigis majandussektorites erinevate projektide rahastamist ja mille hulgas on mitmele liikmesriigile ühist huvi pakkuvad projektid, mis on sellise ulatusega või sellist laadi, et neid ei saa täielikult rahastada üksikutes liikmesriikides kättesaadavate vahenditega.
- 23 EL lepingule ja EL toimimise lepingule lisatud protokollis nr 5 esitatud EIP põhikirja artikli 7 lõikes 2 on muu hulgas sätestatud, et juhatajate nõukogu kinnitab EIP krediidipoliitika üldjuhised vastavalt liidu eesmärkidele. EIP põhikirja artikli 7 lõike 3 punkti b kohaselt määrab juhatajate nõukogu artikli 9 lõike 1 kohaldamisel kindlaks põhimõtted EIP ülesannete raames tehtud toimingute rahastamiseks.
- 24 EIP põhikirja artikli 9 lõike 1 kohaselt kannab EIP direktorite nõukogu hoolt, et EIP haldamine toimuks asjakohaselt, ning tagab, et seda juhitakse vastavalt aluslepingute sätetele, põhikirjale ja juhatajate nõukogu antud üldjuhistele. Ta võtab vastu otsuseid rahaliste vahendite andmise kohta ja määrab antud laenude intressimäära.
- 25 EIP kodukorra käesolevas kohtuasjas kohaldatava redaktsiooni, mis kehtestati 20. jaanuari 2016. aasta muudatustega (ELT 2016, L 127, lk 55), artiklis 18 on täpsustatud, et vastavalt EIP põhikirja artikli 9 lõikele 1 kehtestab direktorite nõukogu halduskomitee ettepaneku põhjal tingimused, mis moodustavad EIP rahastamisvahendite üldraamistiku, kiites eelkõige heaks intressimäärade kehtestamise kriteeriumid. Ta võtab halduskomitee ettepaneku põhjal vastu EIP juhtimist puudutavad põhimõtted. Ta kiidab heaks halduskomitee ettepanekud rahastamistehingute kohta. Direktorite nõukogu tagab üldiselt, et EIPd juhitakse talle EL toimimise lepinguga pandud ülesannete täitmisel nõuetekohaselt vastavalt EL toimimise lepingule, EIP põhikirjale, juhatajate nõukogu antud üldjuhistele ja teistele EIP tegevust reguleerivatele õigusaktidele.
- 26 EIP põhikirja artikli 16 lõikes 1 on sätestatud, et EIP annab rahalisi vahendeid ELTL artiklis 309 seatud ülesande raames.
- 27 EIP põhikirja artikli 19 lõike 3 kohaselt teeb direktorite nõukogu otsuse finantstehingute kohta, mille talle esitab halduskomitee, kellel on sama põhikirja artikli 11 lõike 3 kohaselt ettevalmistav ja täidesaatev roll laenude võtmisel ja rahaliste vahendite – eelkõige laenude ja tagatiste kujul – andmisel.
- 28 Direktorite nõukogu poolt 3. veebruaril 2009 heaks kiidetud avalduses keskkonna- ja sotsiaalsete põhimõtete ning normide kohta (edaspidi „2009. aasta avaldus“) ja EIP poolt 22. septembril 2015 vastu võetud kliimastrateegias, mille eesmärk on kaasata rahalisi vahendeid vähese CO₂ heitega ja kliimamuutustele vastupanuvõimelisele majandusele üleminekuks (edaspidi „kliimastrateegia“), on määratletud laenutegevuse eesmärgid ja keskkonnaprojektide rahastamiskõlblikkuse kriteeriumid.
- 29 Kliimastrateegia punktis 22 on EIP märkinud järgmist:

„EIP kui [liidu] pank toetab liidu poliitika eesmärke, milleks on eelkõige edendada uuendusi ja oskusi, väikeste ja keskmise suurusega ettevõtetele rahaliste vahendite kättesaadavust, strateegilisi taristuid ja kliimameetmeid. EIP aitab saavutada neid eesmärke, mis on kõik omavahel seotud, EIP laenutegevuse, segarahastamise (EIP rahastus koos muudest allikatest pärit vahenditega) ja nõustamisteenuste kaudu. Asjakohase poliitika järgimine, portfelli krediitkvaliteet ja rahastamisotsuste usaldusväärsus tagatakse täiemahulise eelauditeerimise teel, mida kohaldatakse kõigi EIP rahastatavate projektide suhtes [...]. Kliimameetmete valdkonnas on sellised [liidu] kliimapoliitikad ja -vahendid nagu lubatud heitkoguse ühikutega kauplemise süsteem [...], kliimamuutustega kohanemise strateegia või kliima- ja

energiapoliitika raamistik aastani 2030 hõlmatud asjakohastesse korralduslikesse tegevustesse ja meetmetesse, millest lähtutakse rahastamisotsuste tegemisel. [EIP] püüab oma tegevusega kaasa aidata selliste pikaajaliste kavade elluviimisele nagu Euroopa energialiit või [valitsustevahelise kliimamuutuste ekspertrühma] IPCC esitatud CO₂ heite vähendamise trajektoor, mille kohaselt peavad ülemaailmsed kasvuhoonegaaside heitkogused alla 2 [Celsiuse kraadi] jäämise eesmärgi täitmiseks saavutama oma maksimaalse taseme hiljemalt 2020. aastaks, vähenema 2050. aastaks 1990. aasta tasemega võrreldes vähemalt 50% ja olema 2100. aastaks nullilähedased või väiksemad.“

- 30 Kliimastrateegia punktis 36 on märgitud, et EIP pühendab jätkuvalt vähemalt 25% oma rahastusest projektidele, mis toetavad konkreetseid kliimameetmeid. Lisaks traditsioonilisele valdkondlikule lähenemisviisile kliimameetmete projektide rahastamiskõlblikkuse kindlakstegemiseks on kliimastrateegia punktis 39 ette nähtud, et projektide kliimamõju võetakse üksikasjalikumalt arvesse, et suurendada EIP üldist panust.
- 31 Kliimastrateegia punkt 24 lähtub tõdemusest, et kõigi sektorite mõju kliimale ei ole ühesugune ning et EIP rahastamise mahu ja projektide liigi osakaalust lähtudes on kõige olulisemad energia- ja transpordisektor. Selles on märgitud, et energiaprojektide valiku- ja hindamiskriteeriumide oluline tegur on heitenormi kohaldamine elektritootmise projektide puhul. See eeskiri võimaldab jätta kõrvale projektid, mille eeldatavad heitkogused ei vasta liidu eesmärkidele, järgides samas tehnoloogilise neutraalsuse põhimõtet. Igal juhul eelistatakse investeringuid energiatõhususse.
- 32 Kliimastrateegia punktis 47 on märgitud, et töötatakse välja eriti kliimatõhusate projektide liigitamise süsteem iga sektori kohta, hinnates asjaomastes sektorites olemasolevaid CO₂ heite vähendamise tegevuskavasid või ka nende sektorite CO₂ mahukust. Liidus tuleb nende tegevuskavade koostamise peamiseks lähtepunktideks võtta liidu ja liikmesriikide poliitikad, mille hulka kuuluvad näiteks liidu pikaajaline nägemus vähese CO₂ heitega ja kliimamuutustele vastupanuvõimelisest majandusest või ka riikide taastuvenergia kavad ja kliimamuutustega kohanemise programmid.
- 33 Peale selle on kliimastrateegia punktis 72 täpsustatud, et kasvuhoonegaaside heitkoguste hindamist kasutatakse ka selleks, et analüüsida elektritootmise projektide heitenäitajaid ning kontrollida hüdro- ja bioenergia projektide kliimamõju. Nende hinnangute täpsus, kooskõla ja võrreldavus on seega eelauditimenetluse olulised osised.
- 34 EIP 2009. aasta avaldus kohustab järgima keskkonnasäästlikkuse ja sotsiaalse kestlikkuse kaalutlusi kõigi EIP-lt saadud rahastuste puhul. Ta märgib, et rahastuse saamiseks peab projekt aitama saavutada ühte või mitut liidu poliitilist eesmärki, näiteks pakkuma sobivaid vastuabinõusid kliimamuutustega kaasnevale ohule investeringute kaudu, mis aitavad kaasa nende muutuste leevendamisele või nendega kohanemisele, eelkõige toetades energiatõhususse, taastuvenergiasse ja vähem saastavatesse energiaallikatesse või süsiniku sidumisse või loodusvarade säästvasse majandamisse panustavaid projekte (punkt 10). EIP 2009. aasta avalduse kohaselt edendab EIP taastuvenergiasektorit ja seab kõikides rahastatavates projektides esikohale energiatõhususe ning tagab, et tema rahastamistingimused vastavad muudele liidu kliimaalastele investeerimisprioriteetidele (punkt 77). Lisaks püüab EIP soodustada maade kestlikku harimist, eelkõige metsade puhul, mille olulist panust kliimamuutuste leevendamisse, nende muutustega kohanemisse ja bioloogilise mitmekesisuse kaitsmisse ta tunnustab (punkt 77).
- 35 Lisaks on 2009. aasta avalduses nõutud, et EIP rahastatavad projektid vastaksid EIP kehtestatud üldistele keskkonnastandarditele, mis tulenevad liidu õigusest ja mida vajaduse korral saab täiendada muude rahvusvaheliste heade tavadega või EIP kehtestatud rangemate nõuetega (punktid 31 ja 32). Samuti nõuab EIP, et järgitaks selliseid menetlusnorme nagu Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. detsembri 2011. aasta direktiiv 2011/92/EL teatavate riiklike ja eraprojektide keskkonnamõju hindamise kohta (ELT 2012, L 26, lk 1) muudetud redaktsioonis (punkt 35, mis käsitleb siiski nõukogu

27. juuni 1985. aasta direktiivi 85/337/EMÜ teatavate riiklike ja eraprojektide keskkonnamõju hindamise kohta (EÜT 1985, L 175, lk 40; ELT eriväljaanne 15/01, lk 248), mis hiljem tunnistati direktiiviga kehtetuks).

- 36 Lõpuks olgu märgitud, et 2009. aasta avalduse punktide 78 ja 82 kohaselt püüab EIP aktiivselt leida ja edendada projekte, mis aitaksid vastavalt tema poolt ja koostöös teiste rahvusvaheliste finantsasutustega kontrollitud meetoditele kaasa kasvuhoonegaaside heitkoguste märgatavale vähenemisele, ning võtab nende eeliseid oma finants- ja majandusanalüüsidest samuti arvesse.

Curtise projekt ja selle rahastamine EIP poolt

- 37 Galicias, A Coruña provintsi (Hispaania) Curtise (Teijeiro) omavalitsusüksuses asuva biomassielektrijaama – mille võimsus on ligikaudu 50 elektrilist megavatti (MWE) ja mida käitatakse 100 km raadiuses kogutud puidujäätmetega – ehitusplaneering (edaspidi „Curtise projekt“) oli üks neist, mis tunnistati 2016. aastal Hispaania Kuningriigi korraldatud taastuvenergia hankemenetluses edukaks.
- 38 Curtise projekti arendaja võttis 2016. aasta lõpus ühendust EIP teenistustega, et tutvustada projekti tehnilisi omadusi ja alustada arutelu tema võimaluste üle saada rahastust.
- 39 Olemasoleva teabe alusel ja arendajaga peetud arutelu tulemusel leppisid EIP talitused kokku Curtise projekti puudutavas eelinfoteatises.
- 40 EIP halduskomitee kiitis 4. detsembril 2017 heaks eelinfoteatise, milles lubati talitustel ametlikult alustada Curtise projekti suhtes hindamisprotsessi.
- 41 EIP veebisaidil avaldati 13. detsembril 2017 Curtise projekti kirjeldus vastavalt EIP grupi – kuhu kuuluvad EIP ja Euroopa Investeerimisfond – läbipaistvuspoliitika nõuetele. Selles oli märgitud, et taastuvatest energiaallikatest elektrienergia tootmine teenib liidu eesmärki leevendada kliimamuutuste mõju. Tagades puidujääkide nõudluse, pidi projekt võimaldama vähendada metsatulekahjude mõju Galicias ning aitama kaasa selle piirkonna metsanduse ja majandustegevuse kestlikkusele üldiselt.
- 42 EIP palus 15. detsembril 2017 Euroopa Komisjonil esitada oma arvamus Curtise projekti kohta, nagu on ette nähtud EIP põhikirja artiklis 19. Komisjon edastas 12. veebruaril 2018 EIP-le Curtise projekti kohta heakskiitva arvamuse.
- 43 EIP palus 18. detsembril 2017 vastavalt EIP põhikirja artiklile 19 Hispaania Kuningriigi arvamust. Viimati nimetatut esitas 20. detsembril 2017 arvamuse, milles teatas, et ta ei esita vastuväiteid.
- 44 Halduskomitee kiitis 20. märtsi 2018. aasta koosolekul heaks, et direktorite nõukogule esitatakse EIP omavahenditest Curtise projekti rahastamise ettepanek viitenumbriga „DoC-18/291“ (edaspidi „rahastamisetpanek“) ja Euroopa Strateegiliste Investeeringute Fondi (EFSI) investeeringute komiteele esitatakse taotlus sellele projektile liidu tagatise saamiseks, kuna sellel projektil on spetsiifiline riskiprofiil ja seetõttu loeti see eritegevuseks EIP põhikirja artikli 16 lõike 3 teise lõigu tähenduses.
- 45 EFSI investeeringute komitee kiitis 9. aprilli 2018. aasta koosolekul heaks liidu tagatise kasutamise Curtise projekti jaoks.

- 46 Luxembourgis (Luksemburg) 12. aprillil 2018 toimunud koosolekul vastu võetud otsusega (edaspidi „vaidlusalune otsus“) kiitis direktorite nõukogu heaks ettepaneku rahastada seda projekti laenu vormis, mis tuli eraldada eriotstarbelisele ettevõtjale eriotstarbeline rahastamisvahend nimetusega „Special Purpose Vehicle“ maksimaalselt 60 miljoni euro ulatuses. Vaidlusalune otsus kanti koosoleku protokollile.
- 47 EIP teavitas 13. aprilli 2018. aasta kirjaga arendajat vaidlusalusest otsusest, märkides, et Curtise projekti rahastamise esialgne heakskiitmine ei tekita EIP-le mingit kohustust laenu anda, vaid võimaldab arendajal võtta laenu vormistamiseks vajalikke meetmeid.
- 48 Vaidlusalune otsus avaldati 28. juunil 2018 EIP veebisaidil.
- 49 Curtise projekti rahastamise üksikasju ja tingimusi arutati arendaja ja erinevate rahastajatega, kelle hulka kuulusid lisaks EIP-le üks kommertspank, ekspordikrediidi agentuur, riiklik tugipank ja vahefinantseerimisrahastu. Pärast seda, kui kõigi osalistega oli lõplikes üksikasjades kokku lepitud ja erinevad auditaruanded olid koostatud, esitati halduskomiteele läbirääkimiste ja auditimenetluse tulemus lõpliku teatisega, mille viimane 16. juulil 2018 heaks kiitis.
- 50 EIP talitused kirjutasid 23. juulil 2018 alla sisekokkuleppe Curtise projekti rahastamislepingu üksikasjade kohta. Sellega seotud lepingudokumendid allkirjastati 25. juulil 2018.
- 51 Esimene väljamakse EIP rahastusest tehti 29. augustil 2018. Oli ette nähtud, et Curtise projekti ehitamine viiakse lõpule enne 2019. aasta lõppu. Nagu EIP kohtuistungil Üldkohtu suulisele küsimusele vastates märkis, on Curtise projekti ehitus kulgenud sellest ajast alates tavapäraselt.

Hageja ja Curtise projekti rahastamise vaidlustamine tema poolt

- 52 Hageja, ClientEarth on keskkonnakaitsega tegelev valitsusväline organisatsioon.
- 53 Hageja esitas 9. augustil 2018 EIP-le Århusi määruse artikli 10 ja otsuse 2008/50 alusel vaidlusaluse otsuse peale vaide.
- 54 Vaie põhines mitmel vormilisel ja sisulisel väitel. Sisulistes küsimustes ja kuna vaidlusalune otsus võib põhineda rahastamissettepanekus sisalduval arutluskäigul, heitis hageja direktorite nõukogule muu hulgas ette, et viimane tegi vaidlusaluses otsuses ilmse hindamisvea, kui ta asus seisukohale, et Curtise projekt aitab oluliselt kaasa liidu poliitikale, olles vastavuses kolme sellega taotletava eesmärgiga.
- 55 Kõigepealt vaidles hageja vastu järeldusele, et Curtise projekt aitab oluliselt kaasa Hispaania ja Euroopa eesmärkide saavutamisele taastuenergia tootmise, energiapuulgeoleku ja keskkonnaeesmärkide valdkonnas. Taastuenergia tootmist puudutavate Hispaania ja Euroopa eesmärkide saavutamisele kaasaaitamine ei ole tema arvates mingil moel tõendatud, samas kui rahastamissettepanekus oli märgitud, et esineb oluline oht, et biomassielektrejaamas kütusena kasutatav puit ei vasta Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. aprilli 2009. aasta direktiivi 2009/28/EÜ taastuvatest energiaallikatest toodetud energia kasutamise edendamise kohta ning direktiivide 2001/77/EÜ ja 2003/30/EÜ muutmise ja hilisema kehtetuks tunnistamise kohta (ELT 2009, L 140, lk 16) vaidlusaluse otsuse vastuvõtmise ajal kohaldatud redaktsioonis kehtestatud säästlikkuse standarditele või et Curtise projekti ei viida ellu ette nähtud ajakava raames. Energiapuu-geoleku eesmärgi saavutamise kohta märkis hageja, et sellele räägib vastu rahastamissettepanekus esitatud järeldus, et kuna Hispaania elektriturgu iseloomustab märkimisväärne ületootmine, siis on projekti majanduslik väärtus üldise elektrisüsteemi jaoks väike. Keskkonnaeesmärkide täitmise osas väitis hageja, et see ei ole millegagi tõendatud, samas kui projekti elektritootlikkus on liiga väike, et aidata tegelikult kaasa taastuenergiatootmise eesmärkide saavutamisele.

- 56 Seejärel vaidles hageja vastu järeldusele, mille kohaselt aitab Curtise projekt Galicias kaasa metsatulekahjude ärahoidmisele ja metsanduse kestlikkusele. Ta väitis, et see järeldus põhines Galicia autonoomse piirkonna 28. juuni 2012. aasta seaduse 7/2012 (Ley 7/2012 de montes de Galicia) (BOE nr 217, 8.9.2012, lk 63275) ekslikul tõlgendamisel ja väära hinnangu andmisel biomassielektrijaama tegelikule mõjule Galicia metsandusele, mis võib praktikas viia tulekahjuohu suurenemiseni, soodustades monokultuurset metsandust.
- 57 Lõpuks vaidles hageja vastu järeldusele, et Curtise projekt on kooskõlas EIP prioriteetidega taastuvenergiat soodustavate laenude ja kliimamuutustega võitlemise valdkonnas. Ta märkis, et see järeldus põhineb ekslikul analüüsil, mille käigus hinnati üle Curtise projekti elektritootlikkust või projektiga kaasnevaid keskkonnakaitselisi eeliseid, alahinnates samas teatud olulisi riske, mis võivad mõjutada selle projekti jätkusuutlikkust või elluviimise tähtaega, ning selle mõju keskkonnale, näiteks raietegevuse suurenemine Galicias, mis paneb eelkõige kahtlema, kas Curtise projekt aitab tegelikult kaasa kasvahoonegaasi mõju vähendamisele.
- 58 EIP teavitas hagejat 30. oktoobri 2018. aasta kirjaga, millele kirjutasid alla tema peasekretär ja tema õigustalituse asejuht, et vaidlusaluse otsuse peale esitatud vaie jäeti vastuvõetamatusse tõttu läbi vaatamata, kuna see vaie ei puuduta akti, mille peale saab esitada vaide, see tähendab „haldusakti“ Århusi määruse artikli 2 lõike 1 punkti g tähenduses (edaspidi „vaidlustatud akt“).
- 59 EIP väitis vaidlustatud aktis esiteks, et vaidlusalusel otsusel ei ole õiguslikult siduvat välist mõju ja see ei loo õigusi kolmandatele isikutele. See otsus kujutab endast üksnes sellist sisedokumenti EIP põhikirja artiklite 9 ja 19 tähenduses, mis on vältimatult vajalik vastava rahastamislepingu allkirjastamiseks, kuid ei vii tingimata selle allkirjastamiseni ega anna teisele lepingupoolele õigust nõuda allkirjastamist. Selline otsus ei ole võrreldav riigihankemenetluses edukaks tunnistamise otsusega, sest seda ei ole tehtud riigihankeõigusega reguleeritavas või avaliku pakkumismenetlusega võrreldavas menetluses, vaid see kuulub EIP-le aluslepingutega ja tema põhikirjaga antud ärilise ja poliitilise otsustusõiguse valdkonda.
- 60 Teiseks väitis EIP, et vaidlusalust otsust ei võetud vastu „keskkonnaõiguse“ alusel Århusi määruse artikli 2 lõike 1 punkti f tähenduses, milles on „keskkonnaõigus“ määratletud kui „[...] õigusaktid, mis olenemata nende õiguslikust alusest, aitavad saavutada asutamislepingus sätestatud [liidu] keskkonnapoliitika eesmäärke“.
- 61 Mis puudutab hageja argumenti, et EFSI oli andnud Curtise projektile liidu tagatise vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. juuni 2015. aasta määrusele (EL) 2015/1017, mis käsitleb [EFSI], Euroopa investeerimisnõustamise keskust ja Euroopa investeerimisprojektide portaali ning millega muudetakse määrusi (EL) nr 1291/2013 ja (EL) nr 1316/2013 – [EFSI] (ELT 2015, L 169, lk 1), mis tema väitel eeldab projektiga seotud keskkonnapiirangute arvessevõtmist, siis selles osas märgib EIP, et olenemata küsimusest, kas see, et ta andis rahastatavale projektile liidu tagatise, on piisav selleks, et rahastamine kuuluks „keskkonnaõiguse“ kohaldamisalasse, ei teinud tagatise andmise otsust mitte tema direktorite nõukogu, vaid EFSI investeringute komitee.
- 62 Mis puudutab argumenti, et EIP on kohustunud omavahendite kasutamisel edendama keskkonnanäesidamärke, siis väitis EIP, et selline kohustus ei ole piisav järeldamiseks, et Curtise projekti või mis tahes muu EIP põhikirja kohaselt heaks kiidetud projekti rahastamine on iseenesest heaks kiidetud liidu keskkonnanäesidamärke alusel. Selline argument laiendaks tema väitel kunstlikult „liidu õigusaktide“ piire väljapoole Århusi määruse kohaldamisala ja teeks seda viisil, mis ei ole kooskõlas EIP institutsioonilise rolli ja põhikirjalise ülesandega.

Menetlus ja poolte nõuded

- 63 Hageja esitas hagiavalduse, mis saabus Üldkohtu kantseleisse 8. jaanuaril 2019.

- 64 EIP esitas kostja vastuse, mis saabus Üldkohtu kantseleisse 22. märtsil 2019.
- 65 Komisjon esitas 6. aprillil 2019 Üldkohtu kantseleisse avalduse astuda käesolevasse menetlusse EIP nõuete toetuseks. Hageja teatas 11. aprillil 2019, et loobub selle avalduse kohta seisukohtade esitamisest, ning ka EIP teatas 29. aprillil 2019, et ta ei esita selle avalduse kohta seisukohti. Üldkohtu esimese koja president andis 2. mai 2019. aasta otsusega menetlusse astumiseks loa.
- 66 Hageja esitas repliigi, mis saabus Üldkohtu kantseleisse 7. mail 2019.
- 67 Komisjon esitas menetlusse astuja seisukohad 17. juunil 2019.
- 68 EIP esitas vasturepliigi, mis saabus Üldkohtu kantseleisse 3. juulil 2019.
- 69 EIP ja hageja esitasid vastavalt 3. juulil ja 8. juulil 2019 oma seisukohad komisjoni menetlusse astumise seisukohtade kohta.
- 70 Hageja esitas 4. augustil 2019 Üldkohtu kodukorra artikli 106 lõike 2 alusel põhjendatud seisukoha kohtuistungil korraldamiseks.
- 71 Üldkohtu koosseisu osalise uuendamise tõttu määrati kohtuasi uuele ettekandja-kohtunikule, kes kuulub teise kotta.
- 72 Teise koja ettepanekul otsustas Üldkohus anda kodukorra artikli 28 alusel kohtuasja lahendamiseks laiendatud koosseisule. Kuna koja ühel liikmel esines takistus käesoleva asja läbivaatamisel osalemiseks, määras Üldkohtu president kodukorra artikli 17 lõike 2 alusel koja koosseisu täiendamiseks kotta ka iseenda. Kodukorra artikli 10 lõike 5 kohaselt on ta selles kohtuasjas ka koja president.
- 73 Ettekandja-kohtuniku ettekande põhjal otsustas Üldkohus (teine koda) avada menetluse suulise osa.
- 74 Poolte kohtukõned ja vastused Üldkohtu suuliselt esitatud küsimustele kuulati ära 24. juuni 2020. aasta kohtuistungil.
- 75 Hageja palub Üldkohtul:
- tühistada vaidlustatud akt;
 - mõista kohtukulud välja EIP-lt.
- 76 EIP, keda toetab komisjon, palub Üldkohtul:
- jätta hagi rahuldamata;
 - mõista kohtukulud välja hagejalt.

Õiguslik käsitlus

- 77 Hageja põhjendab oma hagi kahe väitega. Esimene, sisuline väide koosneb kahest osast ja puudutab hindamisvigu Århusi määruse kohaldamisel. Selles esimeses väites heidab hageja EIP-le sisuliselt ette, et vaidlustatud akti vastuvõtmisel kohaldas ta vaidlusaluse otsuse suhtes valesti teatud tingimusi, mis on nõutavad selleks, et akti saaks kvalifitseerida „haldusaktiks“ sama määruse artikli 2 lõike 1 punkti g tähenduses. Teise, vorminõudeid puudutava väite kohaselt on rikutud põhjendamiskohustust.

- 78 EIP, keda toetab komisjon, palub Üldkohtul veel enne, kui analüüsitakse hageja esitatud kahte väidet, tuvastada, et hagi ei ole põhjendatud, kuna vaidlusaluse otsuse peale esitatud vaie oli samuti vastuvõetamatu, sest see ei sobi kokku EIP sõltumatusena, mis talle finantstehingute valdkonnas on antud. Lisaks palub ta jätta hagi rahuldamata, sest selle toetuseks esitatud kaks väidet on samuti põhjendamata. Komisjon märgib eelkõige, et ta toetab EIP poolt esimese tühistamisväite vastu esitatud argumente.
- 79 Enne kui analüüsida mõlemat tühistamisväidet, mille hageja on oma hagi põhjendamiseks esitanud, tuleb analüüsida EIP esitatud vastuväidet.

EIP esitatud vastuväide

- 80 EIP, keda toetab komisjon, palub Üldkohtul veel enne, kui analüüsitakse hageja esitatud kahte väidet, tuvastada, et hagi ei ole põhjendatud, kuna vaidlusaluse otsuse peale esitatud vaie oli samuti vastuvõetamatu, sest see ei sobi kokku EIP sõltumatusena, mis tal on oma finantstehingute valdkonnas.
- 81 Hageja väidab vastu, et vaidlustatud aktis ei ole EIP esitanud vaidlusaluse otsuse peale esitatud vaidega seoses ühtegi sellist põhjendust vastuvõetamatuse kohta, mille kohaselt vaie on vastuolus sõltumatusena, mis EIP-l on oma finantstehingute valdkonnas, mistõttu ei saa EIP käesolevas menetluses esitada sellisele põhjendusele tuginevat vastuväidet.
- 82 Teise võimalusena väidab hageja, et kuna EIP ei ole maininud seda asjaolu vaidlustatud aktis, siis on ta rikkunud tal lasuvat põhjendamiskohustust, nagu on märgitud hagi teises väites.
- 83 Osas, milles EIP tugineb hageja tühistamisväidetele vastamiseks oma iseseisvusele ja sõltumatusena, väidab hageja, et EIP argumentid on ebaproportsionaalsed, põhjendamata ja liidu kohas on need juba korduvalt tagasi lükanud.
- 84 Vastuseks hageja argumentidele väidab EIP, et tal on niisiis õigus esitada Üldkohtule uus põhjendus vaidlusaluse otsuse peale esitatud vaide vastuvõetamatuse kohta, kuna see põhjendus üksnes kinnitab seisukohta, mille ta on vaidlustatud aktis juba esitanud ja mille kohaselt oli vaie vastuvõetamatu, ning ta soovib vastata hagi esitatud argumentidele vastavalt kaitseõiguste järgimise, poolte võrdsuse ja võistlevuse põhimõttele.
- 85 Lisaks ei nõustu ta sellega, et ta on rikkunud põhjendamiskohustust, kuna ta ei pidanud vaidlustatud aktis ette aimama ja täpsustama kõiki argumente, mida ta võib välja tuua nimetatud akti peale esitada võidava hagi raames. Vastates kohtuistungil Üldkohtu esitatud suulisele küsimusele, väitis EIP esimest korda, et sisuliselt põhjendas ta vaidlustatud aktis vaide vastuvõetamatust sellega, et vaie on vastuolus tema sõltumatusena tema finantstehingute valdkonnas, tuues esiteks selle akti kuuendas lõigus esile, et „EIP-le aluslepingutega ja tema põhikirjaga antud ärilise ja poliitilise otsustusõiguse valdkonda kuulub iga EIP otsus toetada või mitte toetada projekti, mis võib olla rahastamiskõlblik, ning kui see seda on, siis otsus selle toetuse vormi kohta“, ja teiseks on ta sama akti kaheksandas lõigus märkinud, et seisukoht, mida kaitseb hageja, tooks kaasa olukorra, mis „ei oleks enam kooskõlas ei EIP institutsioonilise rolliga ega ka talle tema põhikirjaga antud ülesandega“.
- 86 Arvestades käesolevas kohtuasjas hageja esitatud vastuväiteid kõnealuse EIP vastuväite suhtes, on oluline alustada asja läbivaatamist selle väite vastuvõetavusest.
- 87 Kõigepealt tuleb meenutada, et Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklis 41 ette nähtud õigus heale haldusele kätkeb vastavalt eelkõige sama artikli lõike 2 punktile c asutuste kohustust põhjendada oma otsuseid. ELTL artikli 296 kohaselt peavad liidu institutsioonide, organite ja asutuste vastuvõetud õigusaktid olema põhjendatud. Århusi määruse artikli 10 lõikes 2 on samuti sätestatud, et liidu

institutsioon või organ, kelle mõne akti peale on esitatud vaie, esitab oma põhjendused kirjalikus vastuses. Need põhjendused peavad võimaldama vaide esitajal aru saada pädeva institutsiooni või organi põhjenduskäigust (kohtujurist Szpunari ettepanek kohtuasjas TestBioTech jt vs. komisjon, C-82/17 P, EU:C:2018:837, punkt 49).

- 88 ELTL artiklis 263 sätestatud seaduslikkuse kontrolli raames ei või Üldkohus asendada vaidlustatud õigusakti vastuvõtja põhjendusi enda omadega ning ta ei või enda põhjendusega täita lünka selle akti põhjenduses nii, et tema hinnang ei seendu ühegi vaidlustatud aktis sisalduva hinnanguga (vt 18. juuli 2013. aasta kohtuotsus UEFA vs. komisjon, C-201/11 P, EU:C:2013:519, punkt 65 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 89 Nagu nähtub selgelt selle neljandast lõigust, oli vaidlustatud aktis kõnealusel juhul vastuvõetamatuse põhjusena välja toodud üksnes see, et vaidlusalune otsus ei ole „haldusakt“ Århusi määruse artikli 2 lõike 1 punkti g tähenduses. Lisaks nähtub selle akti viiendast ja seitsmendast lõigust selgelt, et see põhjendus ise põhines kahel alapõhjendusel: esiteks, et vaidlusalusel otsusel ei ole mingit õiguslikult siduvat ega välist mõju, ja teiseks, et seda otsust ei võetud vastu „keskkonnaõiguse“ alusel Århusi määruse artikli 2 lõike 1 punkti f tähenduses.
- 90 Seega viitas EIP nende kahe alapõhjenduse – mitte eraldiseisva põhjenduse – hindamisel ebamääraselt ja üldiselt talle aluslepingute ja põhikirjaga antud ärilisele ja poliitilisele otsustusõigusele ning oma institutsioonilisele rollile ja põhikirjalisele ülesandele üksnes selleks, et lükata tagasi hageja esitatud vastupidine tõlgendus mõistele „haldusakt“ Århusi määruse artikli 2 lõike 1 punkti g tähenduses.
- 91 EIP väite sisuline analüüs paneks seega Üldkohtule ülesande asendada vaidlustatud aktis esitatud EIP põhjendused enda omadega, mida tal ei ole lubatud teha. Kui EIP oleks kõnealusel juhul tahtnud oma otsuses õiguspäraselt tugineda täiendavale eraldiseisvale põhjendusele, oleks ta pidanud vaidlustatud akti tühistama ja võtma vastu uue akti, mis põhineb eelkõige sellel alusel.
- 92 Eeltoodud kaalutlusi arvestades tuleb seega vastuvõetamatuse tõttu tagasi lükata EIP vastuväide, mille kohaselt vaidlusaluse otsuse peale esitatud vaie oli vastuvõetamatu seetõttu, et see ei sobi kokku EIP sõltumatusega finantstehingute valdkonnas.

Sisulised küsimused

- 93 Hagi põhjendamiseks esitatud kahe tühistamisväite kohta olgu märgitud, et teine neist puudutab vaidlustatud akti suhtes kohaldatava olulise menetlusnormi rikkumist, see tähendab selle akti põhjendamise kohustuse rikkumist, samas kui esimene väide, mis puudutab vaidlustatud aktis Århusi määruse kohaldamisel tehtud hindamisvigu, käsitleb selle akti sisulist õiguspärasust.
- 94 Kuna liidu kohtul ei ole õigust sisuliselt kontrollida, kas akti põhjendusest piisab akti vastuvõtja valiku aluseks olnud arutluskäigu määrava osa põhjendamiseks, peab ta enne akti põhjendatuse vaidlustamiseks esitatud poolte väidete hindamist kontrollima akti põhjendatuse piisavust (vt selle kohta 4. märtsi 2009. aasta kohtuotsus Tirrenia di Navigazione jt vs. komisjon, T-265/04, T-292/04 ja T-504/04, ei avaldata, EU:T:2009:48, punktid 98 ja 99).
- 95 Neil põhjustel tuleb käesolevas kohtuasjas uurida hagi teist väidet enne esimest.

Hagi teine väide, mille kohaselt rikuti põhjendamiskohustust

- 96 Hageja heidab EIP-le ette, et viimane ei täitnud vaidlustatud akti vastuvõtmisel temal lasuvat põhjendamiskohustust. See akt on „õigusakt“, mille suhtes kehtivad ELTL artikliga 296 kehtestatud põhjendamiskohustus ning põhiõiguste harta artikli 41 lõike 2 punktis c ja artiklis 47 tunnustatud

- õigused. Seda kinnitas kohtujurist Szpunar kohtuasjas *TestBioTech jt vs. komisjon* esitatud ettepaneku (C-82/17 P, EU:C:2018:837) punktis 49. Hageja sõnul ei ole vaidlustatud akti põhjendused piisavad, et mõista põhjuseid, miks EIP järeldas, et vaidlusalune otsus, mille läbivaatamist vaidemenetluses taotleti, ei vastanud teatud tingimustele, mis olid nõutavad, et akti saaks kvalifitseerida „haldusaktiks“ Århusi määruse artikli 2 lõike 1 punkti g tähenduses, see tähendab, et ei olnud täidetud esiteks tingimus, et see peab olema vastu võetud „keskkonnaõiguse kohaselt“, ja teiseks tingimus, et sellel on „õiguslikult siduv ja väline mõju“. Täpsemalt heidab hageja EIP-le ette, et ta ei vastanud vaidlustatud aktis kõigile faktilistele ja õiguslikele argumentidele, mille hageja oli esitanud vaidlusaluse otsuse peale esitatud vaides.
- 97 EIP vaidleb hageja argumentidele vastu ja väidab, et hagi teine väide tuleb põhjendamatusse tõttu tagasi lükata.
- 98 Eespool punktis 87 viidatud kohtupraktikast nähtub, et vaidlustatud akti suhtes kehtib põhjendamiskohustus, mis on sätestatud ELTL artiklis 296 ja mida on korratud Århusi määruse artikli 10 lõikes 2.
- 99 Euroopa Kohtu väljakujunenud praktikast tuleneb, et ELTL artiklis 296 nõutav põhjendus peab vastama asjaomase akti olemusele, sellest peab selgelt ja üheselt nähtuma akti autori, s.t selle andnud institutsiooni, organi või asutuse arutluskäik, mis võimaldab huvitatud isikutel mõista võetud meetme põhjuseid ja pädeval kohtul teostada selle üle kontrolli. Ei ole nõutav, et põhjenduses oleks täpsustatud kõiki asjakohaseid faktilisi ja õiguslikke asjaolusid, kuna otsuse põhjenduse vastavust ELTL artikli 296 nõuetele tuleb hinnata mitte ainult lähtudes akti sõnastusest, vaid ka selle kontekstist ning samuti vastavat valdkonda reguleerivatest õigusnormidest tervikuna (vt 5. märtsi 2009. aasta kohtuotsus *Prantsusmaa vs. nõukogu*, C-479/07, ei avaldata, EU:C:2009:131, punkt 49 ja seal viidatud kohtupraktika). Täpsemalt väljendudes, huve kahjustav akt on piisavalt põhjendatud, kui see on tehtud huvitatud isikutele teada olevas kontekstis (vt 14. aprilli 2015. aasta kohtuotsus *nõukogu vs. komisjon*, C-409/13, EU:C:2015:217, punkt 79 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 100 Kohtupraktikast nähtub ka, et ELTL artiklis 296 ette nähtud põhjendamiskohustus on oluline vorminõue, mida tuleb eristada põhjenduste paikapidavuse küsimusest, mis kuulub vaidlustatud akti sisulise õiguspärasuse hindamise valdkonda (vt 5. märtsi 2009. aasta kohtuotsus *Prantsusmaa vs. nõukogu*, C-479/07, ei avaldata, EU:C:2009:131, punkt 50 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 101 EIP jättis vaidlustatud aktiga vaidlusaluse otsuse peale esitatud vaide vastuvõetamatusse tõttu läbi vaatamata põhjendusel, et see vaie ei puudutanud akti, mille peale saab esitada vaide, nimelt „haldusakti“ Århusi määruse artikli 2 lõike 1 punkti g tähenduses. See seisukoht põhines sisuliselt eespool punktides 59–62 esitatud põhjustel, täpsemalt sellel, et vaidlusalune otsus ei vastanud teatavatele Århusi määruse artikli 2 lõike 1 punktis g sätestatud tingimustele, et seda saaks kvalifitseerida „haldusaktiks“, sest esiteks ei olnud sellel õiguslikult siduvat ega välist mõju ning teiseks ei olnud see vastu võetud keskkonnaõiguse alusel.
- 102 Sellega seoses olgu märgitud, et vaidlustatud akti põhjendused on piisavad, et võimaldada hagejal mõista põhjuseid, miks EIP jättis vastuvõetamatusse tõttu läbi vaatamata hageja poolt vaidlusaluse otsuse peale esitatud vaide, mille tõttu oli hagejal võimalik nende põhjenduste paikapidavust vaidlustada hagi esimese väite raames. Lisaks tuleb tõdeda, et need põhjendused on piisavad, et võimaldada Üldkohtul teostada kohtulikku kontrolli nimetatud akti põhjendatuse üle hagi esimese väite hindamisel (vt allpool punktid 105–173).
- 103 Võttes arvesse selles aktis tegelikult sisalduvaid põhjendusi, tuleb märkida, et hageja ei ole seega suutnud põhjendada väidet, et EIP rikkus oma kohustust põhjendada vaidlustatud akti.
- 104 Järelikult tuleb hagi teine väide, mis käsitleb põhjendamiskohustuse rikkumist, põhjendamatusse tõttu tagasi lükata.

Hagi esimene väide, et Århusi määruse kohaldamisel on tehtud hindamisvigu

- 105 Hageja heidab EIP-le sisuliselt ette, et vaidlustatud akti vastuvõtmisel kohaldas ta vaidlusaluse otsuse puhul valesti teatud tingimusi, mis on nõutavad selleks, et akti saaks kvalifitseerida „haldusaktiks“ Århusi määruse artikli 2 lõike 1 punkti g tähenduses.
- 106 See väide jaguneb kaheks osaks, millest esimese kohaselt on valesti kohaldatud tingimust, et aktil peab olema „õiguslikult siduv ja väline mõju“ ning teise kohaselt on väärtalt kohaldatud tingimust, et tegemist peab olema „keskkonnaõiguse alusel“ vastu võetud aktiga.
- 107 Kõigepealt tuleb silmas pidada, et väljakujunenud kohtupraktika kohaselt tuleb liidu õigusnorme tõlgendada niipalju kui võimalik rahvusvahelisest õigusest lähtudes, ja seda eriti siis, kui nende õigusnormide eesmärk on just rakendada liidu sõlmitud rahvusvahelist lepingut (14. juuli 1998. aasta kohtuotsus *Safety Hi-Tech*, C-284/95, EU:C:1998:352, punkt 22; vt ka 19. detsembri 2019. aasta kohtuotsus *Nederlands Uitgeversverbond ja Groep Algemene Uitgevers*, C-263/18, EU:C:2019:1111, punkt 38 ja seal viidatud kohtupraktika). Kui liidu kohtul avanes võimalus tõlgendada direktiivi sätteid, millega rakendatakse liikmesriikide suhtes Århusi konventsiooni artikli 9 lõike 4 nõudeid, siis märkis liidu kohus, et liidu seadusandja eesmärk oli anda asjaomasele üldsusele „ulatuslik õiguskaitse“ ning et see eesmärk aitab üldisemalt kaasa liidu seadusandja tahtele säilitada, kaitsta ja parandada keskkonnaseisundit ja tagada, et üldsusel oleks selles aktiivne roll (11. aprilli 2013. aasta kohtuotsus *Edwards ja Pallikaropoulos*, C-260/11, EU:C:2013:221, punktid 31 ja 32). Seetõttu leidis ta, et kuigi Århusi konventsiooni osalistel on konventsiooni artikli 9 lõike 3 kohaldamisel teatud kaalutlusruum, tuleb liikmesriikidel lasuvate konventsiooni elluviimise kohuste täitmisel siiski valida lähenemine, mis kaitseb enam selle konventsiooni soovivat toimet ja eesmarke (vt selle kohta kohtujurist Jääskineni ettepanek liidetud kohtuasjades *nõukogu jt vs. Vereniging Milieudefensie ja Stichting Stop Luchtverontreiniging Utrecht*, C-401/12 P–C-403/12 P, EU:C:2014:310, punkt 132 ja seal viidatud kohtupraktika). Sarnasel põhjustel tuleb eespool punktis 106 nimetatud kahte tingimust võimaluse piires tõlgendada Århusi konventsiooni artikli 9 lõikeid 3 ja 4 silmas pidades (vt analoogia alusel 18. juuli 2013. aasta kohtuotsus *Deutsche Umwelthilfe*, C-515/11, EU:C:2013:523, punkt 32 ja seal viidatud kohtupraktika) ja seega arvestades nõuet tagada, et hagejale oleks õiguskaitse tegelikult kättesaadav.
- 108 Lisaks tuleb otstarbekuse kaalutlustel analüüsida hagi esimese väite teist osa enne esimest.
- *Hagi esimese väite teine osa, mille kohaselt on valesti kohaldatud Århusi määruse artikli 2 lõike 1 punktis g sätestatud tingimust, et akt peab olema vastu võetud „keskkonnaõiguse kohaselt“*
- 109 Hageja heidab EIP-le ette, et vaidlustatud akti vastuvõtmisel kohaldas ta vaidlusaluse otsuse puhul valesti Århusi määruse artikli 2 lõike 1 punktis g sätestatud tingimust, et akt peab olema vastu võetud „keskkonnaõiguse kohaselt“.
- 110 Hageja väidab, et vastavalt kohtupraktikale on „keskkonnaõigusel“, nagu see on määratletud Århusi määruse artikli 2 lõike 1 punktis f, lai tähendus ning see ei piirdu kitsalt keskkonnakaitse küsimustega. See hõlmab kõiki liidu õigusnorme, mis aitavad kaasa liidu keskkonnapoliitika eesmärkide saavutamisele, sõltumata nende õiguslikust alusest või laadist. Hageja väidab, et ta nimetas vaidlusaluse otsuse peale esitatud vaites keskkonnaõiguse sätteid, mida EIP vaidlusaluses otsuses ei järginud.
- 111 Hageja leiab, et direktorite nõukogu poolt vaidlusaluse otsuse vastuvõtmise asjaoludest nähtub, et otsus tehti, lähtudes „keskkonnaõigusest“, nagu see on määratletud Århusi määruse artikli 2 lõike 1 punktis f.
- 112 EIP, keda toetab komisjon, vaidleb hageja argumentidele vastu ja leiab, et esimese väite teine osa tuleb põhjendamatus tõttu tagasi lükata.

- 113 EIP väidab, et vaidlusalune otsus võeti vastu EIP põhikirja artikli 19 lõike 3 alusel, see tähendab liidu esmase õiguse sätte alusel, milles ei viidata keskkonnale. Samas nähtub Århusi määruse artikli 2 lõike 1 punktist f, et „keskkonnaõigust“ selle määruse tähenduses tuleb mõista nii, et see hõlmab liidu teise õiguse norme, mis aitavad saavutada liidu keskkonnapoliitika eesmärgi. Asjaolust, et EIP järgib omavahenditest rahastatavate tegevuste raames keskkonnaeesmärgi, ei piisa järeldamiseks, et vaidlusalune otsus või mõni muu samasisuline meede võetakse vastu liidu keskkonnaalaste õigusaktide alusel, ja eelkõige, et see on vastuolus keskkonnaõiguse konkreetsete sätetega, nagu on märgitud Århusi määruse põhjenduses 18 ja Århusi konventsiooni artikli 9 lõikes 3. Vaidlusaluse otsuse põhjendused ei ole seejuures olulised, nagu ka viide direktiivile, mis on oma olemuselt adresseeritud üksnes liikmesriikidele. Mõiste „keskkonnaõigust“ liiga lai tõlgendamine oleks kunstlik, ulatuks kaugemale Århusi määruse kohaldamisalast ning kahjustaks EIP sõltumatust finantstehingute valdkonnas ja tema põhikirjajärgset ülesannet. ELTL artiklis 309 määratletud ülesande raames peab EIP eelkõige aitama kaasa siseturu tasakaalustatud ja kindlale arengule liidu huvides, hõlbustades laenu ja garantiide andmisega kindlatele kriteeriumidele vastavate projektide rahastamist. Ta teeb investeerimisotsuseid, millega otseselt ei rakenda keskkonnaõigust. Viimati nimetatust peavad kinni pidama arendajad projektide elluviimisel ja selle üle teevad järelevalvet pädevad liikmesriigi ametiasutused. Samuti olgu märgitud, et asjaolu, et Curtise projekt mõjutab keskkonda, on faktiline asjaolu, mis ei võimalda teha õiguslikku järeldust, et vaidlusalune otsus on vastu võetud keskkonnaõiguse alusel.
- 114 EIP ei nõustu asjassepuutumatus tõttu ühegi viitega EFSI antud liidu tagatisele kohaldatavale õiguslikule regulatsioonile, eelkõige määrusele 2015/1017, kuna vaidlusalust otsust ei võetud vastu selle regulatsiooni alusel. Direktorite nõukogu otsus ei sõltu EFSI investeerimiskomitee otsusest. Ta toob esile, et igal juhul on liidu tagatise suhtes kohaldataval õiguslikul regulatsioonil ja selle tagatise andmisel Curtise projektile palju muid üldisi eesmärgi peale keskkonna ja loodusvarade kaitse. Määruse 2015/1017 artiklis 3 on selgelt märgitud, et liidu tagatise eesmärk on pigem toetada investeringuid ning väikeseid ja keskmise suurusega ettevõtjaid kui ELTL artikli 191 lõikes 1 ja artikli 192 lõikes 2 nimetatud keskkonnakaitse eesmärgi.
- 115 Lisaks lükkab EIP tagasi argumendid, mis põhinevad vaidlusaluse otsuse vastuvõtmise õiguslikul raamistikul ja asjaoludel, millele see otsus tugineb. EIP 2009. aasta avalduse eesmärk oli üksnes anda juhised, kuidas uurida projekte enne rahastamisotsuste tegemist. Tegemist on sisedokumentidega, mis ei muuda tema ülesannet, mis on määratletud EL toimimise lepingus ja milles ei mainita keskkonnakaitse edendamist tema põhiülesannete hulgas. Lisaks ei piisa asjaolust, et Curtise projekti rahastamise ettepanekus mainiti muu hulgas sellest projektist tulenevat keskkonnakasu, järeldamiseks, et selle ettepaneku alusel tehtud vaidlusalune otsus võeti vastu keskkonnaõiguse alusel.
- 116 Esimese väite teine osa tekitab küsimuse, kas EIP leidis vaidlustatud aktis ekslikult, et vaidlusalune otsus ei ole üksikmeede, mis on võetud „keskkonnaõiguse kohaselt“ Århusi määruse artikli 2 lõike 1 punkti g tähenduses.
- 117 „Keskkonnaõigust“ on Århusi määruse artikli 2 lõike 1 punktis f määratletud nii, et see hõlmab kõiki liidu õigusnorme, mis – olenemata nende õiguslikust alusest – aitavad saavutada EL toimimise lepingus sätestatud liidu keskkonnapoliitika eesmärgi: säilitada, kaitsta ja parandada keskkonna kvaliteeti, kaitsta inimeste tervist, kasutada loodusressursse kaalutletult ja mõistlikult ning edendada rahvusvahelisel tasandil meetmeid piirkondlike või ülemaailmsete keskkonnaprobleemidega tegelemiseks.
- 118 Århusi määruse artikli 2 lõike 1 punkti f sõnastusest tuleneb, et viidates ELTL artikli 191 lõikes 1 loetletud eesmärkidele, soovis liidu seadusandja anda selles määruses kasutatud mõistetele „keskkonnaõigust“ laia tähenduse, mis ei piirdu loodusliku keskkonna kaitsmise küsimustega kitsas tähenduses (14. märtsi 2018. aasta kohtuotsus *TestBioTech vs. komisjon*, T-33/16, EU:T:2018:135, punktid 43 ja 44; vt selle kohta ka kohtujurist Jääskineni ettepanek liidetud kohtuasjades nõukogu jt vs. Vereniging Milieudefensie ja Stichting Stop Luchtverontreiniging Utrecht, C-401/12 P–C-403/12 P, EU:C:2014:310, punkt 128).

- 119 Lisaks kinnitab seda järeldust ka ELTL artikli 192 lõige 2, millest lähtudes võib keskkonnaõigusena, mida on EL toimimise lepingu XX jaotises silmas peetud, mõista ka õigusnorme, mis on peamiselt maksusätteid, ning meetmeid, mis käsitlevad asulaplaneerimist, veeressursside kvantitatiivset majandamist või mis otseselt või kaudselt mõjutavad nende ressursside kättesaadavust, maa kasutamist, ja meetmeid, mis mõjutavad oluliselt liikmesriigi valikut erinevate energiaallikate vahel ning tema energiavarustuse üldstruktuuri. Mõiste „keskkonnaõigus“ kitsas tõlgendamine tooks kaasa selle, et suur osa nimetatud õigusnorme ja meetmeid jääks sellest valdkonnast välja (14. märtsi 2018. aasta kohtuotsus *TestBioTech vs. komisjon*, T-33/16, EU:T:2018:135, punkt 45).
- 120 Lisaks tuleb märkida, et Århusi määruse artikli 2 lõikes 2 on sätestatud, et selles osutatud haldusaktid ja halduslik tegevusetus ei hõlma meetmeid, mida liidu institutsioon või organ on haldusjärelvalve organina oma pädevuse piires võtnud või võtmata jätnud eelkõige vastavalt ELTL artiklitele 101, 102, 106, 107, 228, 258, 260 ja 325, mis käsitlevad konkurentsieeskirju, liikmesriigi kohustuste rikkumise menetlust, Euroopa ombudsmani menetlust ja pettuste vastase võitluse menetlust. Asjaolu, et seadusandja on pidanud vajalikuks ette näha sellised erandid, näitab ka, et mõistet „keskkonnaõigus“ Århusi määruse tähenduses tuleb põhimõtteliselt tõlgendada väga laialt (14. märtsi 2018. aasta kohtuotsus *TestBioTech vs. komisjon*, T-33/16, EU:T:2018:135, punkt 46).
- 121 Lisaks tuleb Århusi määruse artikli 2 lõike 1 punktis f sisalduvat viidet „[liidu] õigusaktidele“ mõista nii, et sellega peetakse silmas kõiki liidu teisese õiguse sätteid, mis on üldkohaldatavad, erinevalt „haldusaktist“, mis on Århusi määruse artikli 2 lõike 1 punktis g määratletud kui „üksikmeede“. Selle määruse vastuvõtmise ajal, see tähendab 6. septembril 2006, ei olnud liidu õiguses veel kehtestatud 13. detsembril 2007 allkirjastatud Lissaboni lepinguga sisse seatud üldkohaldatavate aktide eristamist seadusandlikus menetluses vastu võetud seadusandlikest aktidest ja muudes menetlustes vastu võetud üldkohaldatavatest aktidest. Seega ei saa asuda seisukohale, et viide sellele mõistele välistab, et „keskkonnaõiguseks“ saab pidada „üldkohaldatavat akti“ Lissaboni lepingu tähenduses, see tähendab üldkohaldatavat akti, mida ei ole vastu võetud ei seadusandlikus tavamenetluses ega seadusandlikus erimenetluses ELTL artikli 289 lõigete 1–3 tähenduses.
- 122 Pealegi takistaks selline kitsendav määratlus, et võetaks arvesse mis tahes üldkohaldatavat akti, mille EIP vastu võtab, näiteks avaldusi põhimõtete ja normide kohta või strateegiaid, mille EIP võtab vastu oma institutsionaalse autonoomia elluviimisel (vt eespool punktid 28–36).
- 123 Olgu korratud, et EL toimimise lepingu eesmärkide saavutamiseks võtavad EIP organid eelkõige poliitika, strateegiate, juhiste, põhimõtete või normidena vastu nõuetekohaselt avaldatud ja rakendatud üldised sise-eeskirjad, mis sõltumata sellest, kas need on rangelt võttes siduvad või mitte, piiravad EIP kaalutusõigust tema tegevustes (vt selle kohta analoogia alusel 27. aprilli 2012. aasta kohtuotsus *De Nicola vs. EIP*, T-37/10 P, EU:T:2012:205, punkt 40 ja seal viidatud kohtupraktika; 16. septembri 2013. aasta kohtuotsus *De Nicola vs. EIP*, T-618/11 P, EU:T:2013:479, punkt 36, ja 19. juuli 2017. aasta kohtuotsus *Dessi vs. EIP*, T-510/16, ei avaldata, EU:T:2017:525, punkt 43). Kui liidu kohus analüüsib EIP akti õiguspärasust, võtab ta arvesse EIP vastu võetud sise-eeskirju (vt selle kohta analoogia alusel 16. septembri 2013. aasta kohtuotsus *De Nicola vs. EIP*, T-618/11 P, EU:T:2013:479, punkt 42).
- 124 Vastupidi sellele, mida EIP väitis kohtuistungil, tuleb käesoleval juhul seega pidada üldkohaldatavaid eeskirju, mis reguleerivad tema tegevust laenude andmisel EL toimimise lepingu keskkonnaeesmärkide saavutamiseks, eelkõige EIP rahastatavate projektide rahastamiskõlblikkuse keskkonnavalaseid kriteeriume, samaväärseks liidu keskkonnaõigusnormidega Århusi määruse artikli 2 lõike 1 punkti f tähenduses.

- 125 Lõpuks tuleneb Århusi konventsiooni artikli 9 lõigete 3 ja 4 sõnastusest ja ülesehitusest, millest nii palju kui võimalik lähtudes tuleb Århusi määrust tõlgendada (vt eespool punkt 107), et ametiasutuste mis tahes tegevus, mis on keskkonnaõiguse sätetega vastuolus, peab olema vaidlustatav. Seega ei ole vaja piirata keskkonnaasjades kohtu poole pöördumise võimalust üksnes selliste ametiasutuste aktidega, mille formaalne õiguslik alus on keskkonnaõiguse säte.
- 126 Kõigi nende kaalutluste ja vajaduse tõttu anda Århusi konventsiooni artikli 9 lõikele 3 üldine tõlgendus, mis on järjepidev ja kooskõlas nõudega tagada piisav ja tõhus õiguskaitsevahend (vt eespool punkt 4), tuleb Århusi määruse artikli 2 lõike 1 punktis g kasutatud mõistet „keskkonnaõiguse kohane üksikmeede“ tõlgendada laialt, nii et see ei piirdu – nagu väidab EIP, keda toetab komisjon – ainult liidu teise õiguse sätte alusel võetud üksikmeetmetega, mis aitavad saavutada liidu keskkonnaeesmärke, mis on sätestatud ELTL artikli 191 lõikes 1, vaid hõlmab kõiki liidu teisest õigusest tulenevatele nõuetele vastavaid üksikmeetmeid, mille eesmärk – olenemata nende õiguslikust alusest – on liidu keskkonnapoliitika eesmärkide elluviimine.
- 127 Seega jääb veel analüüsida, kas vaidlusalust otsust saab käsitada kui sellist üksikmeedet.
- 128 Sellega seoses nähtub 12. aprilli 2018. aasta koosoleku protokoll punktist 11, mis on lisatud käesoleva menetluse toimikusse, et sellel koosolekul kiitis direktorite nõukogu vaidlusaluse otsusega heaks rahastamisetpaneku.
- 129 Rahastamisetpaneku punktidest 21–23 selgub, et Curtise projekti panus liidu poliitikasse on oluline, kuna see projekt toetab Hispaania ja Euroopa taastuvenergiatootmise eesmärke ning aitab kaasa energiavarustuskindlusele ja keskkonnaeesmärkide saavutamisele. Samuti aitab see vältida metsatulekahjusid ja toetab metsanduse kestlikkust Galicias, suurendades kohalikku nõudlust puidujääkide järele. Projekti rahastamine oli kooskõlas EIP laenupoliitika eelistustega, milleks on taastuvenergia ja kliimameetmed, ja andis neisse panuse.
- 130 Rahastamisetpaneku punktis 24 oli märgitud, et see projekt vastab EIP rahastamise tingimustele ELTL artikli 309 esimese lõigu punkti c alusel, sest see pakub energia valdkonnas ühist huvi.
- 131 Rahastamisetpaneku punktis 25 oli märgitud, et Curtise projekt kõrvaldab turutõrke, kuna elektrienergia tootmise ja väikese CO₂ heitega elektri- ja soojusenergia tootmisprojektid vähendavad CO₂ ja õhusaastega seotud väliskulusid.
- 132 Lisaks oli rahastamisetpaneku punktis 30 täpsustatud, et Curtise projekt aitab saavutada 2020. aastaks seatud taastuvenergiaeesmärke, mis on määratletud Hispaania taastuvenergia tegevuskavas, mis võeti vastu vastavalt direktiivi 2009/28 artikli 4 lõikele 1 vaidlusaluse otsuse vastuvõtmise ajal kehtinud redaktsioonis.
- 133 Lõpuks oli rahastamisetpaneku punktis 34 märgitud, et kuna selle „kestlikkuse“ seisukohast [olid] täidetud „asjakohased tingimused (vt tehniline andmeleht keskkonna- ja sotsiaalaspektide kohta), siis [oli Curtise] projekt keskkonna ja sotsiaalsest seisukohast [EIP] rahastuse saamiseks sobiv“.
- 134 Rahastamisetpaneku punktis 34 nimetatud 12. aprilli 2018. aasta tehnilisel andmelehel Curtise projekti keskkonna- ja sotsiaalaspektide kohta (edaspidi „andmeleht“) olid esitatud tulemused, mis olid saadud selle projekti keskkonnamõju hindamisel, mille liikmesriigi pädev asutus oli otsustanud läbi viia vastavalt direktiivi 2011/92 artikli 4 lõikele 2 (vaidlusaluse otsuse tegemise ajal kohaldatavas redaktsioonis).
- 135 Lisaks mainiti andmelehel kohustusi, mille projekti arendaja oli võtnud tagamaks projekti raames kasutatava biomassi kestlikkus vastavalt selles andmelehes nimetatud kriteeriumidele. Eelkõige kohustus arendaja tagama, et Curtise projektis kasutatav biomass vastab kestlikkuse kriteeriumidele, mis tulenevad direktiivist 2009/28 (vaidlusaluse otsuse vastuvõtmise ajal kehtinud redaktsioonis) ja

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. oktoobri 2010. aasta määrusest (EL) nr 995/2010, milles sätestatakse puitu ja nendest saadud tooteid turule toovate ettevõtjate kohustused (ELT 2010, L 295, lk 23), mille eesmärk oli võidelda ebaseadusliku metsaraie ja sellega seotud äriaga.

- 136 Lõpuks kajastas tehniline andmeleht projekti CO₂ jalajälge, mille EIP oli välja arvutanud omaenda hindamismeetodite kohaselt, ja seal oli rõhutatud, et kuna see asendab uutest ja olemasolevatest elektrijaamadest soojus- ja elektrienergia koostootmist, oleks projekti kogumõju kasvuhoonegaaside heitkoguste netovähendamiseks 151 kilotonni aastas.
- 137 Tehnilisel andmelehel esitasid EIP talitused eespool nimetatud tulemusi ja kohustusi arvestades järelduse, et Curtise projekt sobib keskkonna- ja sotsiaalaspektide poolest EIP rahastuse saamiseks.
- 138 Eeltoodust tuleneb, et vastavalt liidu õigusele ja EIP laenuettegevust reguleerivatele üldistele sise-eeskirjadele, millele on viidatud eespool punktides 28–36, tuvastati vaidlusaluses otsuses, et käesoleval juhul on täidetud teatavad keskkonnanalased rahastamiskõlblikkuse tingimused, mis EIP on kehtestanud, teostades oma institutsioonilist autonoomiat, ja mille otsene eesmärk on liidu keskkonnapoliitika eesmärkide saavutamine.
- 139 Eelkõige nähtub toimiku materjalidest, et vaidlusalune otsus võeti vastu põhjusel, et Curtise projekt vastas EIP laenuettegevuse eesmärkidele ning 2009. aasta avaldusest ja kliimastrateegiast tulenevatele keskkonnaprojektide rahastamiskõlblikkuse kriteeriumidele, eelkõige seetõttu, et see võimaldas toetada Euroopa ja Hispaania taastuvenergiatootmise eesmärke, et see vastas kestlikkuse kriteeriumidele ja liidu teisese õiguse sätetele, mille eesmärk oli võidelda ebaseadusliku metsaraiega, ning võimaldas Euroopa ja Hispaania kavade kohaste CO₂-ekvivalendi heitkoguste netovähendamist.
- 140 Kuna vaidlusaluses otsuses tuvastati, et Curtise projekt vastab keskkonnanalastele rahastamiskõlblikkuse kriteeriumidele, siis oli vaidlusalune otsus tõepoolest „keskkonnaõiguse kohane üksikmeede“ Århusi määruse artikli 2 lõike 1 punkti g tähenduses.
- 141 Seevastu tuleb märkida, et kuna vaidlusaluse otsuse võttis vastu direktorite nõukogu, ei ole asjakohane uurida, kas – nagu väidab hageja – üks teine Curtise projekti puudutav otsus, mille tegi EFSI investeerimiskomitee liidu tagatise andmise kohta sellele projektile, (vt eespool punkt 45) on samuti vastu võetud, järgides nõudeid, mille eesmärk on aidata kaasa liidu keskkonnapoliitika eesmärkide saavutamisele.
- 142 Arvestades eespool punktides 138 ja 140 tehtud järeldusi, väidab hageja käesolevas kohtuasjas põhjendatult, et EIP tegi hindamisvea, kui ta leidis, et vaidlusalust otsust ei saa pidada „keskkonnaõiguse kohaseks üksikmeemeks“ Århusi määruse artikli 2 lõike 1 punkti g tähenduses ega seega aktiks, mille peale saab vastavalt sama määruse artikli 10 lõikele 1 esitada vaide.
- 143 Järelikult tuleb hagi esimese väite teise osaga nõustuda. Võttes aga arvesse erinevate tingimuste kumulatiivsust akti kvalifitseerimisel „haldusaktiks“ Århusi määruse artikli 2 lõike 1 punkti g tähenduses, mis on selle väite mõlemas osas vaidlustatud, on siiski vaja jätkata sama väite esimese osa analüüsimisega.

– Hagi esimese väite esimene osa, mille kohaselt on valesti kohaldatud Århusi määruse artikli 2 lõike 1 punktis g sätestatud tingimust, et aktil peab olema „õiguslikult siduv ja väline mõju“

- 144 Hageja heidab EIP-le ette, et vaidlustatud akti vastuvõtmisel kohaldas ta vaidlusalusele otsusele valesti Århusi määruse artikli 2 lõike 1 punktis g sätestatud tingimust, et aktil peab olema „õiguslikult siduv ja väline mõju“.

- 145 EIP, keda toetab komisjon, vaidleb hageja argumentidele vastu ja leiab, et esimese väite esimene osa tuleb põhjendamatus tõttu tagasi lükata.
- 146 Ta leiab, et kohtupraktika kohaselt on tal õigus jätta vastuvõetamatus tõttu läbi vaatamata kõik vaided, mis – nagu käesolevas asjas – ei vasta Århusi määruses sellise vaide esitamiseks seatud teatud tingimustele. Nagu nähtub arendajale 13. aprillil 2018 saadetud kirjast, ei tulenenud vaidlusalusest otsusest EIP-le mingit kohustust anda laenu Curtise projekti eriotstarbelisele üksusele ning see ei andnud selle projekti arendajale mingeid õigusi ega muutnud tema õiguslikku olukorda. Ainus akt, millel oli selles osas õiguslikult siduv ja väline mõju, oli 25. juulil 2018 allkirjastatud lepinguline dokument Curtise projekti rahastamise kohta EIP poolt, mis ei kujutanud endast „haldusakti“ Århusi määruse artikli 2 lõike 1 punkti g ja artikli 10 lõike 1 tähenduses. Vaidlusalune otsus oli EIP sisemises otsustamismenetluses vaid üks kohustuslik etapp. Mis puudutab projekti rahastamistehingut, siis selle menetlus toimus kahes etapis. Esiteks oli direktorite nõukogu andnud EIP-le põhimõttelise loa rahastada Curtise projekti, ilma et ta oleks laenusaja välja valinud. Teiseks kiitis halduskomitee selle rahastuse lõplikult heaks, olles vaidlusaluse otsuse täitmiseks ja EIP põhikirja artikli 11 lõike 3 alusel kindlaks määranud selle lõplikud üksikasjad ja tingimused direktorite nõukogu antud põhimõttelise loa piires. EIP teenistuste poolt lepingu läbirääkimine oli määrava tähtsusega etapp, mille edu ei olnud tagatud, nagu näitab teistest projektidest saadud kogemus.
- 147 EIP, keda toetab komisjon, leiab, et tema tegevus sisemise otsustusprotsessi ajal ega laenuleping ei ole „haldusaktid“ Århusi määruse artikli 2 lõike 1 punkti g ja artikli 10 lõike 1 tähenduses. See on kooskõlas EIP sõltumatusega oma finantstehingute valdkonnas ja asjaoluga, et tema pangandustegevus ei ole samastatav haldustegevusega. Käesolevat olukorda ei saa seega võrrelda olukorraga nendes kohtuasjades, milles tehti 31. jaanuari 2019. aasta kohtuotsus *International Management Group vs. komisjon* (C-183/17 P ja C-184/17 P, EU:C:2019:78), milles käsitleti selgelt haldusakti. Mis puudutab ELTL artikli 271 punkti c, millele hageja viitab, siis selle eesmärk on üksnes säilitada konkreetset menetluslikud õigused, mis on liikmesriikidele ja komisjonile antud EIP põhikirja artikliga 19 EIP laenuotsuste sisemise otsustusprotsessi raames ega anna mingit õigust vaidlustada laenuandmise otsuseid sisuliselt. Århusi määruse artiklis 10 ette nähtud vaidmenetluse eesmärk ei ole parandada otsustamisprotsessi kvaliteeti, vaid laiendada teatud taotlejate võimalust kasutada õiguskaitsevahendeid liidu kohtutes vastavalt sama määruse artiklile 12. Akti peale, mida ei saa vaidlustada ELTL artikli 263 tähenduses, ei ole võimalik esitada vaiet, sest see ei tekita õiguslikke tagajärgi, mis läheksid vastuollu kolmandatele isikutele keskkonnaõigusest tulenevate õigustega.
- 148 Esimese väite esimeses osas esitatakse küsimus, kas EIP eksis, leides vaidlustatud aktis, et vaidlusalune otsus ei ole meede, millel on „õiguslikult siduv ja väline mõju“ Århusi määruse artikli 2 lõike 1 punkti g tähenduses.
- 149 Kõigepealt tuleb korrata, et Århusi määruse artiklis 10 ette nähtud vaidmenetlus annab võimaluse esitada hagi Euroopa Liidu Kohtule, mis sama määruse artikli 12 kohaselt tuleb algatada „kooskõlas [EL toimimise lepingu] asjakohastele sätetega“ ja seega põhimõtteliselt ELTL artiklis 263 sätestatud tingimusi järgides. Võttes arvesse seost Århusi määruse artikli 2 lõike 1 punktis g esitatud mõiste „õiguslikult siduva ja välise mõjuga akt“ ja ELTL artikli 263 tähenduses kolmandatele isikutele õiguslikke tagajärgi tekitava akti vahel, on üldise sidususe huvides põhjendatud tõlgendada esimest kooskõlas teisega.
- 150 Komisjon ja seejärel EIP on sisuliselt teinud ettepaneku tuvastada kõigepealt, et vaidlusalune otsus ei ole haldusakt, sest see on seotud EIP finantstegevusega, mille raames EIP peab saama tegutseda täiesti sõltumatult.
- 151 Nagu eespool punktis 92 juba tõdetud, ei ole käesoleva kohtuasja asjaoludel siiski vastuvõetav EIP vastuväide, et hageja väie, mille ta esitas Århusi määruse artikli 10 ja otsuse 2008/50 alusel, ei sobinud kokku EIP-le EL toimimise lepinguga antud „eristaatusega“.

- 152 Seega tuleb uurida, kas vaidlusalusel otsusel on „õiguslikult siduv ja väline mõju“ Århusi määruse artikli 2 lõike 1 punkti g tähenduses ja kas seetõttu on selle „eesmärk tekitada õiguslikke tagajärgi kolmandatele isikutele“ ELTL artikli 263 tähenduses.
- 153 Väljakujunenud kohtupraktika kohaselt tuleb selleks, et teha kindlaks, kas toimingute või otsuste „eesmärgiks on tekitada õiguslikke tagajärgi kolmandatele isikutele“ ELTL artikli 263 tähenduses, lähtuda pigem nende toimingute või otsuste sisust kui vormist ning uurida, kas need tekitavad siduvaid õiguslikke tagajärgi, mis mõjutavad kolmandate isikute huve, tuues kaasa selge muutuse nende õiguslikus seisundis (vt selle kohta 21. juuni 2007. aasta kohtumäärus Soome vs. komisjon, C-163/06 P, EU:C:2007:371, punkt 40 ja seal viidatud kohtupraktika, ning 2. septembri 2009. aasta kohtumäärus E.ON Ruhrgas ja E.ON Földgáz Trade vs. komisjon, T-57/07, ei avaldata, EU:T:2009:297, punkt 30 ja seal viidatud kohtupraktika). Nii ei ole see aga sisemeetmete puhul, millel ei ole mingit mõju väljaspool nende autoriks oleva liidu institutsiooni, organi või asutuse sisesfääri (vt selle kohta 17. juuli 1959. aasta kohtuotsus Phoenix-Rheinrohr vs. ülemamet, 20/58, EU:C:1959:14, punkt 181). Juhul kui tegemist on toimingute või otsustega, mis tehakse mitmeetapilise, eelkõige asutusesiseses menetluse lõpus, ei ole see nii ka nende toimingute või otsuste puhul, mis on puhtalt ettevalmistusliku iseloomuga, kuna need ei määra asjaomase menetluse üheski etapis lõplikult kindlaks liidu institutsiooni, organi või asutuse seisukohta (vt selle kohta 7. märtsi 2002. aasta kohtuotsus Satellimages TV5 vs. komisjon, T-95/99, EU:T:2002:62, punktid 32–41). Lõpuks ei ole see nii ka puhtalt täidesaatvate toimingute või otsuste puhul (vt selle kohta 25. veebruari 1988. aasta kohtuotsus Les Verts vs. parlament, 190/84, EU:C:1988:94, punktid 7 ja 8; vt selle kohta ka kohtujurist Ruiz-Jarabo Colomeri ettepanek kohtuasjas Ismeri Europa vs. kontrollikoda, C-315/99 P, EU:C:2001:243, punkt 47).
- 154 Käesolevas asjas tuleb eespool punktis 152 nimetatud hindamise läbiviimiseks uurida eespool punktis 153 meenutatud põhimõtetest lähtudes korraga nii vaidlusaluse otsuse sisu kui ka selle vastuvõtmise konteksti.
- 155 EIP põhikirja artikli 9 lõike 1 kohaselt on rahaliste vahendite andmise otsustamine ja laenude intressimäärade kindlaksmääramine direktorite nõukogu pädevuses. Ta võib kvalifitseeritud häälteenamusega vastu võetud otsusega delegeerida osa oma ülesandeid halduskomiteele. Delegeerimise korral määrab ta kindlaks selle tingimused ja üksikasjad ning kontrollib selle täideviimist. EIP põhikirja artikli 11 lõikes 3 on sätestatud, et halduskomitee vastutab presidendi alluvuses ja direktorite nõukogu kontrolli all EIP jooksva äritegevuse eest, et ta valmistab ette direktorite nõukogu otsused, sealhulgas otsused rahaliste vahendite andmise kohta, ning tagab nende otsuste täitmise.
- 156 EIP kodukorra redaktsiooni, mis kehtis vaidlusaluse otsuse vastuvõtmise ajal ja tulenes 20. jaanuari 2016. aasta muudatustest (ELT 2016, L 127, lk 55), artiklis 17 on täpsustatud, et „[d]irektorite nõukogu koosolekuid protokollitakse [ja p]rotokollile kirjutavad alla koosoleku esimees ja selle koosoleku esimees, millel protokoll kinnitatakse, ning koosoleku protokollija“.
- 157 Lisaks on kodukorra artikli 18 lõikes 1 sätestatud:
- „Direktorite nõukogul on vastavalt põhikirja artikli 9 lõikele 1 järgmised volitused:
- [...]
- ta kiidab heaks halduskomitee ettepanekud rahastamis- ja tagatistehingute kohta [...]“.
- 158 EIP kodukorra artikli 18 lõikes 2 on sätestatud, et direktorite nõukogu „tagab üldiselt, et [EIP-d] juhatakse talle [EL toimimise lepinguga] pandud ülesannete täitmisel nõuetekohaselt vastavalt [EL toimimise lepingule], põhikirjale, juhatajate nõukogu antud üldjuhiste ja teistele [EIP] tegevust reguleerivatele õigusaktidele“.

- 159 EIP kodukorra artikli 18 lõikes 3 on korratud EIP põhikirja artikli 9 lõikes 1 ette nähtud võimalust delegeerida mõned oma ülesannetest halduskomiteele, täpsustades, et selline otsus tehakse kvalifitseeritud häälteenamusega.
- 160 EIP kodukorra artikli 18 lõike 4 kohaselt kasutab direktorite nõukogu „kõiki teisi [EIP] põhikirjas sätestatud volitusi ja annab vastu võetud eeskirjades ja otsustes halduskomiteele vastavad rakendusvolitused, kusjuures halduskomitee vastutab vastavalt põhikirja artikli 11 lõikele 3 presidendi alluvuses ja direktorite nõukogu kontrolli all [EIP] jooksva äritegevuse eest“.
- 161 Nagu juba märgitud, nähtub 12. aprilli 2018. aasta koosoleku protokoll punktist 11, mis on lisatud käesoleva menetluse toimikusse, et direktorite nõukogu kiitis sellel koosolekul asjaomase rahastamisettepaneku heaks.
- 162 Rahastamisettepaneku punktist 5 nähtub, et Curtise projektile 6. juuni 2014. aasta kuningliku dekreediga 413/2014, millega reguleeritakse taastuvatest energiaallikatest, koostootmisest ja jäätmetest elektrienergia tootmist (Real Decreto 413/2014 por el que se regula la actividad de producción de energía eléctrica a partir de fuentes de energía renovables, cogeneración y residuos, BOE nr 140, 10.6.2014, lk 43876), sätestatud toetuskava kohaldamiseks pidi see projekt olema lõpule viidud, testitud ja toimima 28. märtsiks 2020, mis eeldas, et selle elluviimise ja lõppkokkuvõttes rahastamise heakskiitmise ajakava oli väga tihe. Sel põhjusel märkisid EIP talitused, et nad otsustasid jätkata rahastamise heakskiitmise menetlust paralleelselt laenuandjate tehnilise nõustaja tehtava hoolsuskohustuse analüüsiga ja EIP teenistuste poolt projekti auditeerimise II etapiga, olles teadlikud asjaolust, et Curtise projekti väljaselgitatud olulisi riske arvesse võttes ei pruugi EIP-l lõpuks olla võimalik selle rahastamises osaleda.
- 163 Rahastamisettepaneku punktis 15 selgitati täpsemalt projekti heakskiitmiseks väljapakutud kava. Selles punktis on märgitud, et „[t]ehing järgneb projektide rahastamistehingute puhul tavalisele kaheetapilisele heakskiitmise menetlusele“. Pärast seda, kui direktorite nõukogu on andnud esimese heakskiidu, esitatakse auditi lõpptulemus ning laenu ja projektiga seotud üksikasjalikud dokumendid halduskomiteele lõpliku heakskiidu saamiseks. See menetlus võimalda[s] [EIP-l] kinni pidada rangetest tegevus- ja ärielistest tähtaegadest, mis on ette nähtud projekti rahastamiseks ja täpsemalt [Curtise] projekti jaoks. Juhul kui lõplikud tingimused erinevad selles heakskiidus kindlaksmääratud tingimustest, taotletakse direktorite nõukogult uut heakskiitu vastavalt [EIP] menetlusele“.
- 164 Veel nähtub eespool punktis 139 märgitud, et vaidlusalune otsus võeti vastu põhjusel, et Curtise projekt vastas EIP laenutegevuse eesmärkidele ning 2009. aasta avaldusest ja kliimastrateegiast tulenevatele keskkonnaprojektide rahastamiskõlblikkuse kriteeriumidele, eelkõige seetõttu, et see võimaldas toetada Euroopa ja Hispaania taastuenergiatootmise eesmärke, et see vastas kestlikkuse kriteeriumidele ja liidu teisese õiguse sätetele, mille eesmärk on võidelda ebaseadusliku metsaraiega, ning et see võimaldas Euroopa ja Hispaania kavade kohaste CO₂-ekvivalendi heitkoguste netovähendamist.
- 165 EIP edastas 13. aprilli 2018. aasta kirjaga (vt eespool punkt 47) Curtise projekti arendajale teabe, mille kohaselt oli direktorite nõukogu kiitnud heaks laenu selle projekti rahastamiseks ja põhitingimused, mis on osa rahastamislepingust, märkides samas, et „[s]ee teade ei too kaasa mingeid juriidilisi kohustusi seoses eespool nimetatud laenu andmisega, vaid see on saadetud selleks, et [kõnealune arendaja] saaks võtta laenu vormistamiseks vajalikke samme“.
- 166 EIP kodanikuühiskonna osakonna poolt hagejale 16. augustil 2018 saadetud e-kirjas, mille hageja esitas käesoleva kohtuasja toimikusse selleks, et ta saaks sellele oma argumentide toetuseks tugineda, teatas EIP hagejale, et „[k]ogu [Curtise projekti] rahastamistehingu auditi jaoks vajalik keskkonnateave on direktorite nõukogule edastatud [selle projekti auditi] I etapis ja avaldatud tehnilisel andmelehel [selle projekti] sotsiaal- ja keskkonnaaspektide kohta. Auditi [II] etapp puudutas üksnes rahastamistoimingut

tehnilisi, majanduslikke ja finantsaspekte. Auditi [II] etapi dokumendid ei sisalda mingit keskkonnateavet ega puuduta seega [hageja poolt talle saadetud] Curtise projekti keskkonnateabega tutvumise taotluse eset“.

- 167 Vaidlusaluse otsuse sisust ja vastuvõtmise kontekstist nähtub selgelt, et see kajastas EIP direktorite nõukogu väljendatud EIP lõplikku seisukohta Curtise projekti rahastamiskõlblikkuse kohta EIP poolt, lähtudes selle keskkonna- ja sotsiaalaspektidest, mis vastasid EIP laenutegevuse eesmärkidele ning 2009. aasta avaldusest ja kliimastrateegiast tulenevatele keskkonnaprojektide rahastamiskõlblikkuse kriteeriumidele.
- 168 Isegi kui pärast vaidlusalust otsust pidi Curtise projekti audit jätkuma ja kui rahastamistehingu teatud tehnilisi, majanduslikke ja finantsaspekte, millest sõltus laenu andmine, pidi halduskomitee veel hindama, ei pidanud see audit nimelt enam käsitlema projekti keskkonna- ja sotsiaalaspekte, mille kohta direktorite nõukogu oli vaidlusaluses otsuses teinud lõpliku otsuse, arvestades kõiki rahastamisettepanekus ja andmelehel esitatud sellega seotud üksikasju.
- 169 Vastates Üldkohtu istungil suuliselt esitatud küsimusele, möönis EIP, et vaidlusaluse otsusega määrati lõplikult kindlaks selleks pädeva üksuse, direktorite nõukogu seisukoht, mis puudutas Curtise projekti kõlblikkust EIP rahastuse saamiseks selle keskkonna- ja sotsiaalaspektide poolest. Seega ei olnud kõnealuses osas tegemist direktorite nõukogu esialgse arvamuse ega vaheotsusega, mille eesmärk oli valmistada ette direktorite nõukogu lõplik otsus.
- 170 Sellest järeldub, et isegi kui – nagu EIP käesolevas menetluses väidab ja nagu ta oma 13. aprilli 2018. aasta kirjas Curtise projekti arendajale mainis – vaidlusalune otsus ei tähenda, et oli õiguslik kohustus anda asjaomasele eriotstarbelisele üksusele laenu, kuivõrd selle projekti teisi tehnilisi, majanduslikke ja finantsaspekte tuli veel auditeerida, tulenesid vaidlusalusest otsusest siiski teatavad lõplikud õiguslikud tagajärjed kolmandatele isikutele, eelkõige selle projekti arendajale sellega, et selles tuvastati, et kõnealune projekt on EIP rahastuse saamiseks kõlblik selle keskkonna- ja sotsiaalaspektide poolest; see võimaldas arendajal võtta edasisi vajalikke meetmeid, et vormistada laen, mida ta pidi saama, nagu oli märgitud talle 13. aprillil 2018 EIP saadetud kirjas. Neid keskkonna- ja sotsiaalaspekte silmas pidades saab halduskomitee järgnevat laenuandmise otsust, mis pidi tehtama pärast Curtise projekti auditi lõpetamist ülejäänud lahtiste aspektide kohta, parimal juhul pidada pelgaks täidesaatvaks otsuseks eespool punktis 153 viidatud kohtupraktika tähenduses.
- 171 Ärhusi määrusega ette nähtud vaidmenetlus peab aga puudutama just keskkonnaaspekte (vt selle kohta eespool punktid 16, 18 ja 19) ning hageja esitatud vaidega seati kahtluse alla just nimelt EIP hinnang Curtise projekti kestlikkuse kohta ja tema panuse kohta liidu keskkonnapoliitika eesmärkide saavutamisse (vt selle kohta eespool punktid 54–57 ja vaide punktid 80–123). Seega puudutas taotlus vähemalt osaliselt vaidlusaluse otsusega kolmandatele isikutele tekkivaid lõplikke õiguslikke tagajärgi.
- 172 Neil põhjustel tuleb nõustuda ka hagi esimese väite esimese osaga.
- 173 Eeltoodud kaalutlusi arvestades tuleb hagi esimese väitega täielikult nõustuda ja sel alusel vaidlustatud akt tühistada.

Kohtukulud

- 174 Vastavalt kodukorra artikli 134 lõikele 1 on kohtuvaidluse kaotanud pool kohustatud hüvitama kohtukulud, kui vastaspool on seda nõudnud.
- 175 Käesoleval juhul on EIP kohtuvaidluse kaotanud. Lisaks on hageja sõnaselgelt nõudnud kohtukulude väljamõistmist EIP-lt.

- 176 Seetõttu tuleb mõista hageja kohtukulud välja EIP-lt, kes ühtlasi kannab ise oma kohtukulud.
- 177 Kodukorra artikli 138 lõike 1 kohaselt kannavad menetlusse astuvad institutsioonid ise oma kohtukulud.
- 178 Seega kannab komisjon oma kohtukulud ise.

Esitatud põhjendustest lähtudes

ÜLDKOHUS (teine koda laiendatud koosseisus)

otsustab:

- 1. Tühistada Euroopa Investeerimispanka (EIP) otsus, mis tehti ClientEarthile teatavaks 30. oktoobri 2018. aasta kirjaga ja millega jäeti vastuvõetamatuse tõttu läbi vaatamata ClientEarthi poolt 9. augustil 2018 Euroopa Parlamendi ja nõukogu 6. septembri 2006. aasta määruse (EÜ) nr 1367/2006 keskkonnainfo kättesaadavuse, keskkonnaasjade otsustamises üldsuse osalemise ning neis asjus kohtu poole pöördumise Århusi konventsiooni sätete kohaldamise kohta ühenduse institutsioonide ja organite suhtes artikli 10 ja komisjoni 13. detsembri 2007. aasta otsuse 2008/50/EÜ, millega sätestatakse määruse (EÜ) nr 1367/2006 üksikasjalikud rakenduseeskirjad seoses haldusaktide vaidemenetlusega, alusel esitatud vaie EIP direktorite nõukogu 12. aprilli 2018. aasta otsuse peale, millega kiideti heaks Galicia (Hispaania) biomassielektrijaama projekti rahastamine.**
- 2. Jätta EIP kohtukulud tema enda kanda ja mõista temalt välja ClientEarthi kohtukulud.**
- 3. Jätta Euroopa Komisjoni kohtukulud tema enda kanda.**

Van der Woude

Tomljenović

Schalin

Škvařilová-Pelzl

Nömm

Kuulutatud avalikul kohtuistungil 27. jaanuaril 2021 Luxembourgis.

Allkirjad